ISSN 1725-2520

Den Europæiske Unions Tidende

L 185

Dansk udgave

52. årgang

17. juli 2009

Retsforskrifter

Indhold

I *Retsakter vedtaget i henhold til traktaterne om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab/Euratom, hvis offentliggørelse er obligatorisk*

FORORDNINGER

★ **Rådets forordning (EF) nr. 625/2009 af 7. juli 2009 om den fælles ordning for indførsel fra visse tredjelande (kodificeret udgave)** 1

★ **Rådets forordning (EF) nr. 626/2009 af 13. juli 2009 om afslutning af den delvise interims-undersøgelse, som i medfør af artikel 11, stk. 3, i forordning (EF) nr. 384/96 indledtes af antidumpingtolden på importen af visse grafitelektrodesystemer med oprindelse i Indien** 16

Kommissionens forordning (EF) nr. 627/2009 af 16. juli 2009 om faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager 19

Kommissionens forordning (EF) nr. 628/2009 af 16. juli 2009 om udstedelse af importlicenser som følge af de ansøgninger, der blev indgivet i løbet af de første syv dage af juli 2009 i forbindelse med de toldkontingenter, der blev åbnet ved forordning (EF) nr. 616/2007 for fjerkrækød 21

(Fortsættes på omslagets anden side)

DA

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende retsakter inden for landbrugspolitikken og har normalt en begrænset gyldighedsperiode.

Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

II *Retsakter vedtaget i henhold til traktaterne om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab/Euratom, hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk*

AFGØRELSER OG BESLUTNINGER

Rådet

2009/552/EF, Euratom:

★ **Rådets afgørelse af 16. juli 2009 om udnævnelse af et nyt medlem af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber** 23

Kommissionen

2009/553/EF:

★ **Kommissionens beslutning af 24. marts 2009 om foranstaltning C 52/07 (ex NN 64/07) vedrørende Spaniens støtteprogram til fordel for tekstilindustrien** *(meddelt under nummer K(2009) 2017)* ([1]) 24

DA

([1]) EØS-relevant tekst

I

(Retsakter vedtaget i henhold til traktaterne om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab/Euratom, hvis offentliggørelse er obligatorisk)

FORORDNINGER

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 625/2009

af 7. juli 2009

om den fælles ordning for indførsel fra visse tredjelande

(kodificeret udgave)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 133,

under henvisning til de fælles markedsordninger for landbrugsprodukter samt til de regler, der er fastsat i henhold til traktatens artikel 308 for varer fremstillet ved forarbejdning af landbrugsprodukter, herunder især de bestemmelser, som muliggør en afvigelse fra det generelle princip om, at kvantitative restriktioner eller foranstaltninger med tilsvarende virkning udelukkende må ændres til de i disse regler fastsatte foranstaltninger,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Rådets forordning (EF) nr. 519/94 af 7. marts 1994 om den fælles ordning for indførsel fra visse tredjelande [1] er blevet ændret væsentligt ved flere lejligheder [2]. Forordningen bør af klarheds- og rationaliseringshensyn kodificeres.

(2) Den fælles handelspolitik bør bygge på ensartede principper.

(3) I henhold til traktatens artikel 14 har det indre marked siden den 1. januar 1993 bestået af et område uden indre grænser med fri bevægelighed for varer, personer, tjenesteydelser og kapital.

(4) Gennemførelsen af den fælles handelspolitik for importordninger er den eneste foranstaltning, som kan sikre, at der i reglerne for Fællesskabets samhandel med tredjelande tages hensyn til den situation, som følger af integrationen af markederne.

(5) Mere ensartede regler for import bør opnås ved, at der i videst muligt omfang og under hensyn til de særlige forhold i de pågældende tredjelandes økonomiske system fastsættes regler, der svarer til bestemmelserne i den fælles ordning for de øvrige tredjelande.

(6) Den fælles ordning for indførsel finder også anvendelse på kul- og stålvarer, dog med forbehold af eventuelle foranstaltninger til gennemførelse af en aftale vedrørende specifikt disse varer.

(7) Liberaliseringen af importen, dvs. afskaffelse af samtlige kvantitative restriktioner, bør derfor danne grundlaget for fællesskabsbestemmelserne.

(8) For så vidt angår visse varer bør Kommissionen undersøge importvilkårene og -udviklingen, de forskellige økonomiske og handelsmæssige forhold, samt hvilke forholdsregler der eventuelt bør træffes.

(9) Det kan for disse varer vise sig nødvendigt at indføre fællesskabstilsyn med en del af denne import.

(10) Det påhviler Kommissionen og Rådet under hensyn til de bestående internationale forpligtelser at træffe afgørelse om de beskyttelsesforanstaltninger, der er nødvendige af hensyn til Fællesskabets interesser.

(11) Det kan vise sig, at det er mere hensigtsmæssigt at anvende tilsyns- eller beskyttelsesforanstaltninger, der er begrænset til en eller flere af Fællesskabets regioner, end foranstaltninger, der gælder i hele Fællesskabet. Disse foranstaltninger bør dog kun tillades, hvis der ikke foreligger alternative løsninger, og skal være rent undtagelsesvise. Det skal sikres, at disse foranstaltninger bliver midlertidige og griber mindst muligt ind i det indre marked.

(12) Ved gennemførelsen af fællesskabstilsyn bør de pågældende varer kun kunne overgå til fri omsætning mod forelæggelse af et tilsynsdokument, der opfylder ensartede

[1] EFT L 67 af 10.3.1994, s. 89.
[2] Se bilag III.

kriterier. Dette dokument bør på simpel begæring fra importørens side inden for en vis frist udstedes af medlemsstaternes myndigheder, uden at dette dog giver importøren nogen ret til indførsel. Det bør således kun anvendes, indtil der foretages ændring i importordningen.

(13) Af hensyn til god administrativ praksis og i fællesskabsvirksomhedernes interesse bør tilsynsdokumentets indhold og udformning så vidt muligt afstemmes efter de formularer til importlicenser, der er omhandlet i Kommissionens forordning (EF) nr. 738/94 af 30. marts 1994 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 520/94 om fastlæggelse af en fællesskabsprocedure for forvaltning af kvantitative kontingenter [1], Kommissionens forordning (EF) nr. 3168/94 af 21. december 1994 om fastsættelse af anvendelsesområdet for Rådets forordning (EF) nr. 517/94 om den fælles ordning for indførsel af tekstilvarer fra en række tredjelande, som ikke er omfattet af bilaterale aftaler, protokoller eller andre arrangementer eller af andre specifikke fællesskabsregler for indførsel, om en EF-importlicens og ændring af visse bestemmelser i forordningen [2] og Kommissionens forordning (EF) nr. 3169/94 af 21. december 1994 om ændring af bilag III til Rådets forordning (EØF) nr. 3030/93 om den fælles ordning for indførsel af visse tekstilvarer med oprindelse i tredjelande og om indførelse af en EF-importlicens for så vidt angår forordningens anvendelsesområde [3] og, med angivelse af tilsynsdokumentets tekniske kendetegn.

(14) Det er i Fællesskabets interesse, at medlemsstaterne og Kommissionen i videst muligt omfang udveksler resultaterne af fællesskabstilsynet.

(15) Det er nødvendigt at fastsætte præcise kriterier for vurderingen af eventuel skade og at indføre en undersøgelsesprocedure, uden at dette dog udelukker, at Kommissionen i hastende tilfælde selv kan træffe de fornødne foranstaltninger.

(16) Der bør med henblik herpå fastsættes detaljerede bestemmelser om iværksættelse af undersøgelser, om den nødvendige kontrol og efterprøvning, om høring af de berørte parter, om behandling af de modtagne oplysninger og om kriterierne for vurdering af skaden.

(17) Denne forordnings bestemmelser vedrørende undersøgelser berører hverken fællesskabsreglerne eller de nationale regler om tavshedspligt.

(18) Det er ligeledes nødvendigt at fastsætte tidsfrister for, hvornår der kan iværksættes undersøgelser, og hvornår der eventuelt kan træffes foranstaltninger, så det sikres, at afgørelser herom træffes hurtigt med henblik på at øge retssikkerheden for de berørte økonomiske beslutningstagere.

(19) Af hensyn til ensartede regler for import bør de formaliteter, som importørerne skal opfylde, forenkles og gøres identiske, uanset hvor varerne fortoldes. Det er derfor hensigtsmæssigt, at eventuelle formaliteter opfyldes ved hjælp af formularer, som er i overensstemmelse med den model, der findes i bilaget til denne forordning.

(20) De tilsynsdokumenter, der udstedes inden for rammerne af Fællesskabets tilsynsordninger, bør have gyldighed i hele Fællesskabet, uanset i hvilken medlemsstat de udstedes.

(21) De tekstilvarer, der henhører under Rådets forordning (EØF) nr. 517/94 af 7. marts 1994 om den fælles ordning for import af tekstilvarer fra en række tredjelande, som ikke er omfattet af bilaterale aftaler, protokoller eller andre arrangementer eller af andre specifikke fællesskabsregler for import [4], er både på fællesskabsplan og på internationalt plan underlagt en særskilt behandling. De bør derfor udelukkes fuldstændigt fra denne forordnings anvendelsesområde —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

KAPITEL I

ALMINDELIGE PRINCIPPER

Artikel 1

1. Denne forordning gælder for indførsel af varer, som har oprindelse i de i bilag I omhandlede lande, med undtagelse af tekstilvarer omfattet af forordning (EF) nr. 517/94.

2. Indførsel i Fællesskabet af de i stk. 1 omhandlede varer er fri og således ikke undergivet kvantitative restriktioner, med forbehold af de foranstaltninger, der kan træffes i henhold til kapitel V.

KAPITEL II

FÆLLESSKABSPROCEDURE FOR UNDERRETNING OG KONSULTATION

Artikel 2

Såfremt udviklingen i indførslerne gør det nødvendigt at anvende tilsyns- eller beskyttelsesforanstaltninger, underretter medlemsstaterne Kommissionen herom. Denne underretning skal omfatte tilgængeligt bevismateriale, der fastlægges på grundlag af de kriterier, der er defineret i artikel 8. Kommissionen sender straks alle medlemsstaterne disse oplysninger.

[1] EFT L 87 af 31.3.1994, s. 47.
[2] EFT L 335 af 23.12.1994, s. 23.
[3] EFT L 335 af 23.12.1994, s. 33.
[4] EFT L 67 af 10.3.1994, s. 1.

Artikel 3

1. Konsultationer kan indledes på en medlemsstats anmodning eller på Kommissionens initiativ.

2. Konsultationer skal finde sted inden for otte arbejdsdage, efter at Kommissionen har modtaget den i artikel 2 nævnte underretning, og i alle tilfælde forud for indførelse af nogen form for fællesskabsforanstaltning om tilsyn eller beskyttelse.

Artikel 4

1. Konsultationer finder sted i et rådgivende udvalg, i det følgende benævnt »udvalget«, bestående af repræsentanter for hver medlemsstat og med Kommissionens repræsentant som formand.

2. Udvalget træder sammen efter indkaldelse fra formanden. Denne sender hurtigst muligt medlemsstaterne alle relevante oplysninger.

3. Konsultationerne vedrører navnlig:

a) vilkårene for og udviklingen i indførslen samt de forskellige økonomiske og handelsmæssige forhold vedrørende den pågældende vare

b) spørgsmål i forbindelse med forvaltningen af handelsaftalerne mellem Fællesskabet og de i bilag I nævnte tredjelande

c) de foranstaltninger, der eventuelt bør træffes.

4. Konsultationerne kan om fornødent foretages skriftligt. I så fald underretter Kommissionen medlemsstaterne, som inden for en af Kommissionen fastsat frist på mellem fem og otte arbejdsdage, kan afgive deres udtalelse eller anmode om mundtlig konsultation.

KAPITEL III

FÆLLESSKABSPROCEDURE FOR UNDERSØGELSE

Artikel 5

1. Bliver det efter de i artikel 3 og 4 omhandlede konsultationer klart for Kommissionen, at der foreligger tilstrækkelige beviser til at iværksætte en undersøgelse, skal Kommissionen senest en måned efter at have modtaget en underretning fra en medlemsstat iværksætte en undersøgelse og offentliggøre en meddelelse herom i *Den Europæiske Unions Tidende*. Denne meddelelse skal indeholde:

a) et sammendrag af de modtagne oplysninger og et krav om, at alle relevante oplysninger skal meddeles Kommissionen

b) en frist for de berørte parter til skriftligt at give deres mening til kende og forelægge oplysninger, hvis der skal tages hensyn hertil under undersøgelsen

c) en frist, inden for hvilken de berørte parter kan anmode om at blive hørt mundtligt af Kommissionen i overensstemmelse med stk. 4.

Kommissionen indleder undersøgelsen i samarbejde med medlemsstaterne.

2. Kommissionen indhenter alle nødvendige oplysninger, og såfremt den efter samråd med udvalget skønner det hensigtsmæssigt, undersøger og efterprøver den disse oplysninger hos importører, handlende, repræsentanter, producenter samt erhvervssammenslutninger og -organisationer.

Kommissionen bistås i denne opgave af personale fra den medlemsstat, på hvis område undersøgelserne finder sted, såfremt den pågældende medlemsstat har fremsat ønske derom.

De berørte parter, som har rettet henvendelse i overensstemmelse med stk. 1, første afsnit, har ligesom repræsentanter for eksportlandet adgang til alle de oplysninger, der er stillet til rådighed for Kommissionen som led i undersøgelsen, bortset fra interne dokumenter, der er udarbejdet af Fællesskabets eller medlemsstaternes myndigheder, for så vidt disse oplysninger har betydning for beskyttelsen af de pågældendes interesser, de ikke er fortrolige efter betydningen i artikel 7, og Kommissionen anvender dem i undersøgelsen. Med henblik herpå indgiver parterne en skriftlig anmodning til Kommissionen med oplysning om, hvilket materiale de ønsker.

3. Medlemsstaterne giver Kommissionen, på dennes anmodning og ifølge bestemmelser, som denne fastsætter, alle de oplysninger, som de råder over, vedrørende udviklingen på markedet for den vare, der er omfattet af undersøgelsen.

4. Kommissionen kan høre de berørte parter. Disse parter skal høres, hvis de skriftligt har anmodet herom inden for den frist, der er fastsat i den meddelelse, som er offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende*, og hvis de godtgør, at de faktisk vil kunne blive berørt af resultatet af undersøgelserne, samt at der er særlige årsager til at høre dem mundtligt.

5. Såfremt oplysningerne ikke gives inden for den frist, der er fastsat i denne forordning eller af Kommissionen i henhold til denne forordning, eller undersøgelsen hindres i væsentlig grad, kan der drages konklusioner på grundlag af de disponible oplysninger. Hvis Kommissionen finder, at en involveret part eller en tredjepart har indgivet falske eller vildledende oplysninger, kan den se bort fra dem og bruge de oplysninger, den råder over.

6. Såfremt Kommissionen efter de i stk. 1 omhandlede konsultationer finder, at der ikke foreligger tilstrækkelige beviser til at iværksætte en undersøgelse, underretter den medlemsstaterne om sin afgørelse inden en måned efter at have modtaget medlemsstaternes oplysninger.

Artikel 6

1. Når undersøgelsen er afsluttet, forelægger Kommissionen en rapport om resultaterne heraf for udvalget.

2. Finder Kommissionen senest ni måneder efter iværksættelsen af undersøgelsen, at fællesskabstilsyn eller -beskyttelse ikke er nødvendigt, afsluttes undersøgelsen, efter at udvalget er blevet hørt, inden for en måned. Beslutningen om at afslutte undersøgelsen offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende* sammen med de væsentligste konklusioner af undersøgelsen og en kortfattet begrundelse for beslutningen.

3. Finder Kommissionen det nødvendigt at træffe foranstaltninger med henblik på fællesskabstilsyn eller -beskyttelse, træffer den de i kapitel IV og V omhandlede afgørelser senest ni måneder, efter at undersøgelsen er blevet iværksat. Denne frist kan undtagelsesvis forlænges med højst to måneder. I så fald offentliggør Kommissionen en meddelelse i *Den Europæiske Unions Tidende* om, hvor meget fristen er forlænget og en kortfattet begrundelse herfor.

4. Bestemmelserne i dette kapitel er ikke til hinder for, at der til enhver tid kan træffes tilsynsforanstaltninger i henhold til artikel 9 til 14 eller, såfremt en kritisk situation kræver øjeblikkelig indgriben, da enhver forsinkelse vil forvolde en vanskeligt genoprettelig skade, beskyttelsesforanstaltninger i henhold til artikel 15, 16 og 17.

Kommissionen træffer øjeblikkelig sådanne undersøgelsesforanstaltninger, som den fortsat finder nødvendige. Resultaterne af undersøgelsen danner grundlag for en eventuel revision af de trufne foranstaltninger.

Artikel 7

1. De oplysninger, der modtages i medfør af denne forordning, må kun anvendes til det formål, hvortil de er indhentet.

2. Rådet, Kommissionen og medlemsstaterne, herunder disses personale, må ikke videregive oplysninger, som de har modtaget i medfør af denne forordning, og som ifølge deres natur er fortrolige eller er meddelt fortroligt, medmindre den part, der har givet oplysningerne, udtrykkeligt har givet tilladelse dertil.

3. Enhver anmodning om fortrolig behandling skal angive årsagerne til, at oplysningerne bør behandles fortroligt.

Viser det sig imidlertid, at en anmodning om fortrolig behandling er ubegrundet, og vil den, der har givet oplysningerne, ikke offentliggøre dem eller give tilladelse til, at de videregives generelt eller i form af et sammendrag, kan der ses bort fra de pågældende oplysninger.

4. Under alle omstændigheder betragtes oplysninger som fortrolige, såfremt videregivelsen af dem vil kunne have betydelige negative følger for den, der har afgivet oplysningerne, eller som er ophavsmand til dem.

5. Stk. 1 til 4 er ikke til hinder for, at Fællesskabets myndigheder tager hensyn til generelle oplysninger og navnlig begrundelserne for de afgørelser, der er truffet i henhold til denne forordning. Disse myndigheder tager imidlertid hensyn til de berørte parters berettigede interesse i, at deres forretningshemmeligheder ikke røbes.

Artikel 8

1. Undersøgelsen af importvilkårene og -udviklingen samt af den deraf følgende alvorlige skade eller fare for alvorlig skade for fællesskabsproducenterne omfatter bl.a. følgende faktorer:

a) omfanget af indførslen, navnlig hvis denne er steget betydeligt enten i absolutte tal eller i forhold til produktionen eller forbruget i Fællesskabet

b) importpriserne, navnlig hvis der tilbydes en betydelig lavere pris i forhold til prisen for en tilsvarende vare i Fællesskabet

c) følgevirkningerne heraf for Fællesskabets producenter af tilsvarende eller direkte konkurrerende varer vurderet på baggrund af tendenserne i visse økonomiske faktorer såsom:

— produktion

— kapacitetsudnyttelse

— lagre

— salg

— markedsandel

— priser (dvs. udøvelse af pristryk eller hindring af prisstigninger, som ellers ville have fundet sted)

— fortjeneste

— forrentning af investeret kapital

— likviditet

— beskæftigelse.

2. I forbindelse med undersøgelsen tager Kommissionen hensyn til det særlige økonomiske system i de lande, der er nævnt i bilag I.

3. Hvis der påberåbes fare for alvorlig skade, skal Kommissionen endvidere undersøge, om det er sandsynligt, at en bestemt situation udvikler sig til en faktisk skade. Der kan i den forbindelse tages hensyn til faktorer som:

a) stigningstakten i udførslen til Fællesskabet

b) oprindelses- eller eksportlandets allerede bestående eksportkapacitet eller en sådan kapacitet, der vil kunne udnyttes inden for en overskuelig fremtid, samt sandsynligheden for, at den deraf følgende udførsel vil gå til Fællesskabet.

KAPITEL IV

TILSYNSFORANSTALTNINGER

Artikel 9

1. Såfremt det af hensyn til Fællesskabets interesser er nødvendigt, kan Kommissionen på anmodning af en medlemsstat eller på eget initiativ træffe afgørelse om:

a) at underkaste visse indførsler et efterfølgende fællesskabstilsyn efter de regler, Kommissionen fastsætter

b) for at kontrollere udviklingen at underkaste visse indførsler et forudgående fællesskabstilsyn efter artikel 10.

2. Tilsynsforanstaltningernes gyldighedsperiode er begrænset. Medmindre andet fastsættes, udløber den ved slutningen af andet halvår efter det halvår, i løbet af hvilket foranstaltningerne blev truffet.

Artikel 10

1. Varer, der er underlagt forudgående fællesskabstilsyn, må kun bringes i fri omsætning mod forelæggelse af et tilsynsdokument. Dette dokument udstedes omkostningsfrit af den af medlemsstaterne udpegede kompetente myndighed for alle ønskede mængder inden for en frist på højst fem arbejdsdage, efter at den kompetente nationale myndighed har modtaget en ansøgning fra en fællesskabsimportør, uanset hvor i Fællesskabet denne er etableret. Denne ansøgning anses for modtaget af den kompetente myndighed senest tre arbejdsdage efter indgivelsen, medmindre andet bevises.

2. Tilsynsdokumentet udfærdiges på en formular, der svarer til modellen i bilag II.

Medmindre andet fastsættes i afgørelsen om indførelse af tilsyn, skal importørens ansøgning om tilsynsdokument kun indeholde følgende oplysninger:

a) ansøgerens navn og fuldstændige adresse (herunder telefon- og telefaxnummer og eventuelt identifikationsnummer hos de kompetente nationale myndigheder) og ansøgerens momsregistreringsnummer, hvis vedkommende er momspligtig

b) i givet fald klarerens eller ansøgerens eventuelle repræsentants navn og fuldstændige adresse (herunder telefon- og telefaxnummer)

c) varebeskrivelse med angivelse af:

— varernes handelsbetegnelse

— deres kode i den kombinerede nomenklatur

— deres oprindelsesland og afsendelsesland

d) de angivne mængder, udtrykt i kg og efter omstændighederne i enhver anden relevant supplerende enhed (par, stk. osv.)

e) varernes cif-værdi i euro ved Fællesskabets grænse

f) følgende erklæring, dateret og underskrevet af ansøgeren, idet ansøgerens navn også skal være anført med store bogstaver (versalskrift):

»Undertegnede bekræfter herved, at de i denne ansøgning afgivne oplysninger er rigtige og afgivet i god tro, og at jeg er etableret i Fællesskabet.«

3. Tilsynsdokumentet er gyldigt i hele Fællesskabet, uanset i hvilken medlemsstat det er udstedt.

4. Hvis enhedsprisen ved den pågældende forretning er mindre end 5 % højere end den i tilsynsdokumentet angivne pris, eller de til indførsel frembudte varers værdi eller mængde overstiger den i tilsynsdokumentet angivne værdi eller mængde med mindre end 5 % i alt, er dette dog ikke til hinder for, at en vare overgår til fri omsætning. Kommissionen kan efter at have gjort sig bekendt med de i udvalget fremkomne synspunkter og under hensyn til varernes beskaffenhed og de øvrige nærmere enkeltheder i forbindelse med de pågældende forretninger fastsætte en anden procentsats, som dog normalt ikke må overstige 10 %.

5. Tilsynsdokumenter kan kun anvendes, så længe importliberaliseringsordningen er i kraft for de pågældende forretninger. De kan under ingen omstændigheder anvendes efter udløbet af den periode, der er fastlagt samtidig med indførelsen af tilsynet, efter samme procedure og under hensyn til varernes beskaffenhed og de øvrige nærmere enkeltheder i forbindelse med disse forretninger.

6. Såfremt den i henhold til artikel 9 trufne afgørelse indeholder bestemmelse herom, skal oprindelsesstatus for varer under fællesskabstilsyn dokumenteres med et oprindelsescertifikat. Dette stykke berører ikke andre bestemmelser vedrørende forelæggelse af et sådant certifikat.

7. Såfremt en vare, der er underlagt forudgående fællesskabstilsyn, er genstand for en regional beskyttelsesforanstaltning i en medlemsstat, kan den importtilladelse, der gives af denne medlemsstat, træde i stedet for tilsynsdokumentet.

8. Både formularerne til tilsynsdokumenterne og uddrag deraf udfærdiges i to eksemplarer, hvoraf det ene, som benævnes »original til modtageren« og har nummer 1, udleveres til ansøgeren, og det andet, som benævnes »eksemplar til den kompetente myndighed« og har nummer 2, opbevares af den myndighed, som har udstedt dokumentet. Til administrativt brug kan den kompetente myndighed tilføje yderligere eksemplarer til formular nr. 2.

9. Formularerne trykkes på hvidt, træfrit og skrivefast papir, med en vægt på mellem 55 og 65 gram pr. m^2. Formatet er 210 mm × 297 mm. Linjeafstanden er 4,24 mm (en sjettedel tomme). Opstillingen af formularen overholdes nøje. Eksemplar nr. 1, som er det egentlige tilsynsdokument, er desuden på begge sider forsynet med et guillochetryk i gult, som vil afsløre enhver mekanisk eller kemisk forfalskning.

10. Medlemsstaterne varetager trykningen af formularerne. Disse kan også trykkes af trykkerier, som er godkendt af den medlemsstat, hvori de befinder sig. I sidstnævnte tilfælde henvises der til godkendelsen på hver formular. Hver formular forsynes med trykkeriets navn og adresse eller med et symbol, der gør det muligt at identificere det.

Artikel 11

Såfremt det af hensyn til Fællesskabets interesser er nødvendigt, kan Kommissionen på anmodning af en medlemsstat eller på eget initiativ, hvis der er risiko for, at den i artikel 15, stk. 1, omhandlede situation opstår:

— begrænse anvendelsesperioden for det tilsynsdokument, der eventuelt kræves

— lade udstedelsen af dette dokument være underlagt visse betingelser og undtagelsesvis kravet om indføjelse af en tilbagekaldelsesklausul eller den i artikel 3 og 4 omhandlede procedure for forudgående underretning og konsultation, der gennemføres med den hyppighed og i det tidsrum, som Kommissionen fastsætter.

Artikel 12

Er indførsel af en vare ikke underlagt forudgående fællesskabstilsyn senest otte arbejdsdage efter afslutningen af de i artikel 3 omhandlede konsultationer, kan Kommissionen efter artikel 17 indføre et tilsyn, der er begrænset til indførsel til en eller flere af Fællesskabets regioner.

Artikel 13

1. Varer, der er underlagt regionalt tilsyn, må kun bringes i fri omsætning i den pågældende region mod forelæggelse af et tilsynsdokument. Dette dokument udstedes omkostningsfrit af den kompetente myndighed, som de(n) pågældende medlemsstat(er) har udpeget, for alle ønskede mængder inden for en frist på højst fem arbejdsdage, efter at den kompetente nationale myndighed har modtaget en ansøgning fra en fællesskabsimportør, uanset hvor i Fællesskabet denne er etableret. Denne ansøgning anses for modtaget af den kompetente nationale myndighed senest tre arbejdsdage efter indgivelsen, medmindre andet bevises. Tilsynsdokumenterne kan kun anvendes, så længe importliberaliseringsordningen er i kraft for de pågældende forretninger.

2. Artikel 10, stk. 2, finder anvendelse.

Artikel 14

1. Såfremt der er indført fællesskabstilsyn eller regionalt tilsyn underretter medlemsstaterne inden for de første ti dage af hver måned Kommissionen om følgende:

a) ved forudgående tilsyn: de mængder og de på grundlag af cif-priserne beregnede beløb, for hvilke der i den foregående periode er udstedt tilsynsdokumenter

b) i alle tilfælde: de indførsler, som har fundet sted i perioden forud for den i litra a) nævnte periode.

Oplysningerne fra medlemsstaterne opdeles på varer og lande.

Der kan træffes andre bestemmelser samtidig med indførelsen af tilsyn og efter samme procedure.

2. Hvis varernes beskaffenhed eller særlige omstændigheder gør det nødvendigt, kan Kommissionen på anmodning af en medlemsstat eller på eget initiativ ændre hyppigheden for afgivelse af oplysninger.

3. Kommissionen underretter medlemsstaterne herom.

KAPITEL V

BESKYTTELSESFORANSTALTNINGER

Artikel 15

1. Såfremt en vare indføres i Fællesskabet i så stærkt øgede mængder eller på sådanne vilkår, at det forvolder eller truer med at forvolde alvorlig skade for fællesskabsproducenter af tilsvarende eller direkte konkurrerende varer, kan Kommissionen, for at beskytte Fællesskabets interesser, på anmodning af en medlemsstat eller på eget initiativ ændre importbestemmelserne for den pågældende vare således, at den kun kan overgå til fri omsætning mod forlæggelse af en importtilladelse, der udstedes efter retningslinjer og inden for rammer, som Kommissionen fastlægger.

2. Rådet og medlemsstaterne underrettes øjeblikkelig om de trufne foranstaltninger, som straks finder anvendelse.

3. De i denne artikel nævnte foranstaltninger finder anvendelse på alle varer, der overgår til fri omsætning efter foranstaltningernes ikrafttræden. De kan efter artikel 17 begrænses til en eller flere af Fællesskabets regioner.

Disse foranstaltninger er dog ikke til hinder for, at varer, der er undervejs til Fællesskabet, overgår til fri omsætning, hvis det ikke er muligt at ændre deres bestemmelsessted, og at varer, som i henhold til artikel 10 og 13 kun kan overgå til fri omsætning mod forelæggelse af et tilsynsdokument, faktisk ledsages af et sådant dokument.

4. Såfremt Kommissionens indgriben sker på anmodning af en medlemsstat, skal Kommissionen tage stilling senest fem arbejdsdage efter modtagelsen af anmodningen.

5. Enhver afgørelse, Kommissionen træffer i henhold til denne artikel, meddeles Rådet og medlemsstaterne. Enhver medlemsstat kan inden en måned efter datoen for meddelelsen indbringe afgørelsen for Rådet.

6. Indbringer en medlemsstat den af Kommissionen trufne afgørelse for Rådet, kan Rådet med kvalificeret flertal bekræfte, ændre eller ophæve Kommissionens afgørelse.

Såfremt Rådet ikke senest tre måneder, efter at sagen er blevet indbragt for det, har truffet en afgørelse, betragtes Kommissionens foranstaltning som ophævet.

Artikel 16

1. Rådet kan, især i den i artikel 15, stk. 1, omhandlede situation, træffe passende foranstaltninger. Disse vedtages med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen.

2. I så fald finder artikel 15, stk. 3, anvendelse.

Artikel 17

Hvis det især på grundlag af de i artikel 8 i denne forordning omhandlede faktorer konstateres, at betingelserne for at træffe de i kapitel IV og artikel 15 fastsatte foranstaltninger er til stede i en eller flere regioner i Fællesskabet, kan Kommissionen efter at have undersøgt alternative løsninger undtagelsesvis tillade tilsyns- eller beskyttelsesforanstaltninger, der er begrænset til denne region eller disse regioner, hvis den finder, at foranstaltninger på dette niveau er mere velegnede end foranstaltninger, der gælder i hele Fællesskabet.

Foranstaltningerne skal være midlertidige og forstyrre det indre marked mindst muligt.

De træffes efter bestemmelserne i henholdsvis artikel 9 og 15.

Artikel 18

1. I det tidsrum, i hvilket der anvendes tilsyns- eller beskyttelsesforanstaltninger i overensstemmelse med kapitel IV og V, finder der konsultationer sted i det i artikel 3 omhandlede udvalg på anmodning af en medlemsstat eller på Kommissionens initiativ for at

a) gennemgå virkningerne af de pågældende foranstaltninger

b) undersøge, om det fortsat er nødvendigt at opretholde foranstaltningerne.

2. Såfremt Kommissionen efter de i stk. 1 nævnte konsultationer finder, at de i kapitel IV og V omhandlede tilsyns- eller beskyttelsesforanstaltninger bør ophæves eller ændres, følger den nedenstående procedure:

a) hvis Rådet ikke har truffet nogen afgørelse om en foranstaltning, som Kommissionen har truffet, skal denne straks ændre eller ophæve foranstaltningen og umiddelbart derefter aflægge rapport til Rådet

b) i alle andre tilfælde skal Kommissionen foreslå Rådet, at de af Rådet foreslåede foranstaltninger ophæves eller ændres. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

Vedrører denne afgørelse regionale tilsynsforanstaltninger, anvendes den fra den sjette dag efter datoen for dens offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende*.

KAPITEL VI

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 19

1. Denne forordning er ikke til hinder for overholdelsen af forpligtelser, som følger af særlige regler, der er fastsat i aftaler indgået mellem Fællesskabet og tredjelande.

2. Med forbehold af andre fællesskabsbestemmelser er denne forordning ikke til hinder for, at medlemsstaterne vedtager eller anvender:

a) forbud, kvantitative restriktioner eller tilsynsforanstaltninger, der er begrundet i hensynet til den offentlige sædelighed, den offentlige orden, den offentlige sikkerhed, beskyttelse af menneskers og dyrs liv og sundhed, bevarelse af planter, beskyttelse af nationale skatte af kunstnerisk, historisk eller arkæologisk værdi eller beskyttelse af industriel og kommerciel ejendomsret

b) særlige valutabestemmelser

c) regler indført i medfør af internationale aftaler i overensstemmelse med traktaten.

Medlemsstaterne underretter Kommissionen om foranstaltninger eller formaliteter, der skal indføres eller ændres i henhold til dette stykke. I yderst hastende tilfælde underrettes Kommissionen om de pågældende nationale foranstaltninger eller formaliteter straks efter deres vedtagelse.

Artikel 20

1. Denne forordning er ikke til hinder for anvendelse af de fælles markedsordninger for landbrugsprodukter, fællesskabsbestemmelser eller deraf afledte nationale administrative bestemmelser eller de særlige ordninger, der er vedtaget i henhold til traktatens artikel 308 for varer fremstillet ved forarbejdning af landbrugsprodukter. Den finder anvendelse i tilslutning hertil.

2. Artikel 9 til 14 og artikel 18 finder ikke anvendelse på varer, som er omfattet af de i stk. 1 nævnte ordninger, og for hvilke fællesskabsordningen vedrørende samhandelen med tredjelande kræver forelæggelse af en importlicens eller et andet importdokument.

Artikel 15, 17 og 18 finder ikke anvendelse på varer, for hvilke der i fællesskabsordningen vedrørende samhandelen med tredjelande er fastsat bestemmelser om anvendelse af kvantitative importrestriktioner.

Artikel 21

Forordning (EF) nr. 519/94 ophæves.

Henvisninger til den ophævede forordning gælder som henvisninger til nærværende forordning og læses efter sammenligningstabellen i bilag IV.

Artikel 22

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 7. juli 2009.

På Rådets vegne

A. BORG

Formand

BILAG I

LISTE OVER TREDJELANDE

Armenien

Aserbajdsjan

Hviderusland

Kasakhstan

Nordkorea

Rusland

Tadsjikistan

Turkmenistan

Usbekistan

Vietnam

BILAG II

DET EUROPÆISKE FÆLLESKAB **TILSYNSDOKUMENT**

Original til modtageren

1. **Modtager** *(navn, fuldstændig adresse, land, momsnummer)*	2. **Udstedelsesnummer**
	3. **Sted og dato for indførsel**
	4. **Kompetent udstedende myndighed** *(navn, adresse og telefonnummer)*
5. **Klarerer / repræsentant (hvis relevant)** *(navn, fuldstændig adresse)*	6. **Oprindelsesland** *(og geonomenklaturnummer)*
	7. **Afsendelsesland** *(og geonomenklaturnummer)*
	8. **Sidste gyldighedsdato**

9. **Varebeskrivelse**	10. **Varekode (KN) og kategori**
	11. **Mængde udstrykt i kg (nettovægt) eller i supplerende enheder**
	12. **Cif-værdien i euro ved EF's grænse**

13. **Supplerende bemærkninger**

14. **Den kompetente myndigheds påtegning**

Dato: .....

Underskrift: ..... (Stempel)

15. **AVSKRIVNINGER** Den disponible mængde anføres i rubrik 1 i kolonne 17 og den afskrevne mængde i rubrik 2			
16. **Nettomængde** (netto masse eller anden måleenhed med angivelse af enhed)		19. **Tolddokument** (art og nr.) **eller »Partiallicensnr.« og afskrivningsdato**	20. **Den afskrivende myndigheds navn, medlemsstat, stempel og underskrift**
17. **I tal**	18. **Den afskrevne mængde i bogstaver**		
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			

Eventuel forlængelsesblad fastgøres her

DET EUROPÆISKE FÆLLESSKAB **TILSYNSDOKUMENT**

Eksemplar til den kompetente myndighed

2

1. **Modtager**
(navn, fuldstændig adresse, land, momsnummer)

2. **Udstedelsesnummer**

3. **Sted og dato for indførsel**

4. **Kompetent udstedende myndighed**
(navn, adresse og telefonnummer)

5. **Klarerer/repræsentant** *(hvis relevent)*
(navn, fuldstændig adresse)

6. **Oprindelsesland**
(og geonomenklaturnummer)

7. **Afsendelsesland**
(og geonomenklaturnummer)

8. **Sidste gyldighedsdato**

2

9. **Varebeskrivelse**

10. **Varekode (KN) og kategori**

11. **Mængde udtrykt i kg (nettovægt) eller i supplerende enheder**

12. **Cif-værdien i euro ved EF's grænse frontier**

13. **Supplerende bemærkninger**

14. **Den kompetente myndigheds påtegning**

Dato: .....

Underskrift: ..... Stempel

15. **AFSKRIVNINGER** Den disponible mængde i rubrik 1 i kolonne 17 og den afskrevne mængde i rubrik 2			
16. **Nettomængde** (nettomasse eller anden målenhed med angivelse af enhed)		19. **Tolddokument** (art og nr.) **eller »Partiallicensnr.« og afskrivningsdato**	20. **Den afskrivende myndigheds navn, medlemsstat, stempel og underskrift**
17. **I tal**	18. **Den afskrevne mængde i bogstaver**		
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			

Eventuelt forlængelsesblad fastgøres her.

BILAG III

OPHÆVET FORORDNING MED OVERSIGT OVER ÆNDRINGER

Rådets forordning (EF) nr. 519/94 (EFT L 67 af 10.3.1994, s. 89)	
Rådets forordning (EF) nr. 1921/94 (EFT L 198 af 30.7.1994, s. 1)	
Rådets forordning (EF) nr. 538/95 (EFT L 55 af 11.3.1995, s. 1)	
Rådets forordning (EF) nr. 839/95 (EFT L 85 af 19.4.1995, s. 9)	
Rådets forordning (EF) nr. 139/96 (EFT L 21 af 27.1.1996, s. 7)	Udelukkende artikel 2
Rådets forordning (EF) nr. 168/96 (EFT L 25 af 1.2.1996, s. 2)	
Rådets forordning (EF) nr. 752/96 (EFT L 103 af 26.4.1996, s. 1)	
Rådets forordning (EF) nr. 1897/96 (EFT L 250 af 2.10.1996, s. 1)	
Rådets forordning (EF) nr. 847/97 (EFT L 122 af 14.5.1997, s. 1)	
Rådets forordning (EF) nr. 1138/98 (EFT L 159 af 3.6.1998, s. 1)	
Rådets forordning (EF) nr. 427/2003 (EUT L 65 af 8.3.2003, s. 1)	Udelukkende artikel 22, stk. 1 og 2
Kommissionens forordning (EF) nr. 110/2009 (EUT L 37 af 6.2.2009, s. 4)	

BILAG IV

SAMMENLIGNINGSTABEL

Forordning (EF) nr. 519/94	Nærværende forordning
Artikel 1, stk. 1 og 2	Artikel 1, stk. 1 og 2
Artikel 1, stk. 4	—
Artikel 2	Artikel 2
Artikel 3, første punktum	Artikel 3, stk. 1
Artikel 3, andet punktum	Artikel 3, stk. 2
Artikel 4	Artikel 4
Artikel 5, stk. 1, indledende tekst	Artikel 5, stk. 1 første afsnit, første del af indledende tekst
Artikel 5, stk. 1, litra a)	Artikel 5, stk. 1, første afsnit, sidste del af indledende tekst samt litra a), b) og c)
Artikel 5, stk. 1, litra b)	Artikel 5, stk. 1, andet afsnit
Artikel 5, stk. 2 til 6	Artikel 5, stk. 2 til 6
Artikel 6	Artikel 6
Artikel 7, stk. 1	Artikel 7, stk. 1
Artikel 7, stk. 2, litra a)	Artikel 7, stk. 2
Artikel 7, stk. 2, litra b), første afsnit	Artikel 7, stk. 3, første afsnit
Artikel 7, stk. 2, litra b), andet afsnit	Artikel 7, stk. 3, andet afsnit
Artikel 7, stk. 3	Artikel 7, stk. 4
Artikel 7, stk. 4	Artikel 7, stk. 5
Artikel 8 til 14	Artikel 8 til 14
Artikel 15, stk. 1 og 2	Artikel 15, stk. 1 og 2
Artikel 15, stk. 3, litra a)	Artikel 15, stk. 3, første afsnit
Artikel 15, stk. 3, litra b)	Artikel 15, stk. 3, andet afsnit
Artikel 15, stk. 4, 5 og 6	Artikel 15, stk. 4, 5 og 6
Artikel 16, 17 og 18	Artikel 16, 17 og 18
Artikel 19, stk. 1	Artikel 19, stk. 1
Artikel 19, stk. 2, litra a), indledende tekst	Artikel 19, stk. 2, første afsnit, indledende tekst
Artikel 19, stk. 2, litra a), nr. i), ii) og iii)	Artikel 19, stk. 2, første afsnit, litra a), b) og c)
Artikel 19, stk. 2, litra b)	Artikel 19, stk. 2, andet afsnit
Artikel 20	Artikel 20
Artikel 21	—
Artikel 22	—
Artikel 23	—
—	Artikel 21
Artikel 24	Artikel 22
Bilag I	Bilag I
Bilag IV	Bilag II
—	Bilag III
—	Bilag IV

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 626/2009

af 13. juli 2009

om afslutning af den delvise interimsundersøgelse, som i medfør af artikel 11, stk. 3, i forordning (EF) nr. 384/96 indledtes af antidumpingtolden på importen af visse grafitelektrodesystemer med oprindelse i Indien

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 384/96 af 22. december 1995 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab [1] (i det følgende benævnt »grundforordningen«), særlig artikel 9 og artikel 11, stk. 3,

under henvisning til forslag fra Kommissionen forelagt efter høring af det rådgivende udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

1. GÆLDENDE FORANSTALTNINGER

(1) Efter en undersøgelse (i det følgende benævnt »den oprindelige undersøgelse«) indførte Rådet ved forordning (EF) nr. 1629/2004 [2] en endelig antidumpingtold på importen af visse grafitelektrodesystemer med oprindelse i Indien.

1.1. Indledning af en fornyet undersøgelse

(2) På anmodning af Hindustan Electro Graphite Limited (i det følgende benævnt »HEG« eller »virksomheden«), som er eksporterende producent i Indien og underkastet de gældende antidumpingforanstaltninger, indledtes en delvis interimsundersøgelse af ovennævnte forordning i henhold til grundforordningens artikel 11, stk. 3.

(3) Den delvise interimsundersøgelse byggede på umiddelbare beviser, fremlagt af virksomheden, for, at de omstændigheder, som lå til grund for indførelsen af foranstaltningerne, havde ændret sig, for så vidt angik denne virksomhed, og at disse ændringer var af varig karakter.

(4) I anmodningen hævdedes det, at produktionsomkostningerne for den pågældende vare var faldet grundet en øget produktionseffektivitet siden den oprindelige undersøgelse, og at virksomheden havde kunnet øge sine eksportpriser betydeligt. Det hævdedes derfor, at det ikke længere var nødvendigt at opretholde de gældende foranstaltninger til afhjælpning af dumpingen, da de var baseret på den tidligere konstaterede dumping.

(5) Kommissionen fastslog efter høring af det rådgivende udvalg, at der var tilstrækkeligt bevis til at indlede en delvis interimsundersøgelse, og offentliggjorde derfor en meddelelse (i det følgende benævnt »indledningsmeddelelsen«) [3] og iværksatte en undersøgelse, der var begrænset til en undersøgelse af dumpingaspektet.

1.2. Parter, som er berørt af undersøgelsen

(6) Kommissionen underrettede officielt HEG og eksportlandets repræsentanter samt EF-erhvervsgrenen om indledningen af den fornyede undersøgelse. De interesserede parter fik lejlighed til at tilkendegive deres synspunkter skriftligt og til at anmode om at blive hørt mundtligt.

(7) Kommissionen sendte ansøgeren et spørgeskema og modtog en besvarelse inden for den fastsatte frist. Kommissionen indhentede og efterprøvede alle de oplysninger, som den fandt nødvendige for at fastslå, om der forekom dumping, og aflagde kontrolbesøg hos HEG, i Bhopal, Indien.

1.3. Perioden, som er omfattet af den fornyede undersøgelse

(8) Dumpingundersøgelsen omfattede perioden fra 1. april 2007 til 31. marts 2008 (i det følgende benævnt »perioden, som er omfattet af den fornyede undersøgelse«).

2. DEN PÅGÆLDENDE VARE OG SAMME VARE

2.1. Den pågældende vare

(9) Den vare, der er genstand for den fornyede undersøgelse, er samme vare som i den oprindelige undersøgelse, dvs. grafitelektroder af den art, der anvendes til elektriske ovne, med en tilsyneladende densitet på 1,65 g/cm^3 eller derover og en elektrisk modstand på 6,0 μΩ.m eller derunder, henhørende under KN-kode ex 8545 11 00, og nipler, der anvendes til sådanne elektroder, henhørende under KN-kode ex 8545 90 90, uanset om de importeres sammen eller separat, med oprindelse i Indien.

2.2. Samme vare

(10) Den nærværende fornyede undersøgelse har vist, at de grafitelektrodesystemer, der fremstilles af HEG og sælges på det indiske hjemmemarked, ligner dem, som blev eksporteret til Fællesskabet og derfor kunne anses for at være samme vare som den pågældende være.

[1] EFT L 56 af 6.3.1996, s. 1.
[2] EUT L 295 af 18.9.2004, s. 10.
[3] EUT C 164 af 27.6.2008, s. 15.

3. DUMPING

3.1. Normal værdi

(11) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 2, undersøgte Kommissionen først, om hjemmemarkedssalget af den pågældende vare til uafhængige kunder var repræsentativt, dvs. om dette salg udgjorde mindst 5 % af det tilsvarende eksportsalg til Fællesskabet. Det blev konstateret, at HEG havde et repræsentativt hjemmemarkedssalg i undersøgelsesperioden.

(12) Kommissionen identificerede derefter de varetyper, der solgtes på hjemmemarkedet af den pågældende virksomhed, som var identiske eller direkte sammenlignelige med de typer, der solgtes med henblik på eksport til Fællesskabet.

(13) Hjemmemarkedssalget af en bestemt varetype blev anset for tilstrækkeligt repræsentativt, når salget af den pågældende varetype på hjemmemarkedet til uafhængige kunder i undersøgelsesperioden udgjorde mindst 5 % af det samlede salg af den sammenlignelige varetype, der solgtes med henblik på eksport til Fællesskabet.

(14) Kommissionen undersøgte dernæst, om hjemmemarkedssalget for hver type af grafitelektrodesystemer, der var solgt på hjemmemarkedet i repræsentative mængder, kunne anses for at have fundet sted i normal handel, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 4. Dette blev gjort ved for hver eksporteret varetype at fastsætte, hvor stor en andel af salget på hjemmemarkedet til uafhængige kunder der var fortjenstgivende i undersøgelsesperioden.

(15) For det hjemmemarkedssalg af hver type af grafitelektrodesystemer, der var solgt på hjemmemarkedet i repræsentative mængder, og hvor mindst 80 % var fortjenstgivende, blev den normale værdi derfor baseret på den faktiske hjemmemarkedspris for samtlige transaktioner i undersøgelsesperioden.

(16) For alle andre eksporterede typer, der også sælges på hjemmemarkedet, og hvor under 80 % var fortjenestgivende, blev den normale værdi baseret på salgsprisen på hjemmemarkedet af de fortjenstgivende transaktioner i undersøgelsesperioden.

(17) I tilfælde, hvor hjemmemarkedsprisen på en bestemt varetype ikke kunne benyttes til at fastsætte den normale værdi, måtte der anvendes en anden metode. I overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 3, fastsatte Kommissionen i stedet en beregnet normal værdi på følgende måde.

(18) Den normale værdi blev beregnet på grundlag af eksportørens produktionsomkostninger for de eksporterede typer plus en rimelig margen til dækning af salgs- og administrationsomkostninger og andre generalomkostninger (i det følgende benævnt »SA&G-omkostninger«) samt fortjeneste.

(19) I alle tilfælde blev SA&G-omkostninger og fortjeneste fastsat i overensstemmelse med metoderne i grundforordningens artikel 2, stk. 6. Kommissionen undersøgte i den forbindelse, om de påløbne SA&G-omkostninger og den fortjeneste, som den eksporterende producent opnåede på salg på hjemmemarkedet af den samme vare, kunne betragtes som pålidelige data og fastslog i dette tilfælde, at de var egnet som grundlag for at beregne den normale værdi.

3.2. Eksportpris

(20) Hele HEG's eksportsalg af den pågældende vare fandt sted direkte til uafhængige kunder i Fællesskabet, og eksportprisen blev derfor fastsat på grundlag af den pris, der faktisk var betalt eller skulle betales for den pågældende vare i perioden, som er omfattet af den fornyede undersøgelse, i overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 8.

3.3. Sammenligning

(21) Sammenligningen mellem den normale værdi og eksportprisen blev foretaget på grundlag af prisen ab fabrik og i samme handelsled. For at sikre en rimelig sammenligning blev der i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 10, taget hensyn til forskelle i faktorer, der påvistes at påvirke priserne og prissammenligneligheden. På dette grundlag blev der, når dette var relevant og berettiget, foretaget justeringer for forskelle i prisnedslag, transportudgifter, omkostninger til forsikring, håndtering og pakning, kreditomkostninger og importafgifter.

3.4. Dumpingmargen

(22) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 11, sammenlignedes den vejede gennemsnitlige normale værdi for hver varetype med den vejede gennemsnitlige eksportpris for den tilsvarende type af den pågældende vare.

(23) Det blev konstateret, at HEG's dumpingmargen udtrykt i procent af nettoprisen, frit Fællesskabets grænse, ufortoldet, var ubetydelig i henhold til grundforordningens artikel 9, stk. 3.

4. VARIGE ÆNDRINGER I OMSTÆNDIGHEDERNE

(24) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 11, stk. 3, blev det også undersøgt, om ændringerne i omstændighederne med rimelighed kunne anses for at være af varig karakter.

(25) Mens virksomhedens produktionsomkostninger ikke var faldet betydeligt siden den oprindelige undersøgelse, var den pågældende vares eksportpris steget betydeligt i perioden, som er omfattet af den fornyede undersøgelse, hvorved den oprindelige undersøgelses konklusioner vedrørende dumping bortvejres.

(26) De seneste data for perioden efter perioden, som er omfattet af den fornyede undersøgelse, viser, at HEG's importpriser var forblevet høje og stabile, hvilket bekræfter, at virksomheden forsatte sin ikke-dumping efter perioden, som er omfattet af den fornyede undersøgelse.

(27) I perioden, som er omfattet af den fornyede undersøgelse, konstateredes det også, at HEG's eksport til markeder uden for EU fandt sted til priser, der lå over priserne på det indiske hjemmemarked.

(28) Set i lyset heraf kan konklusionerne fra perioden, som er omfattet af den fornyede undersøgelse, anses for at være varige.

5. ANTIDUMPINGFORANSTALTNINGER

(29) Som nævnt ovenfor, blev det konstateret, at HEG foretog dumping på et ubetydeligt niveau i perioden, som er omfattet af den fornyede undersøgelse. Det skal dog bemærkes, at dumpingmargenen for den pågældende virksomhed, der blev fastsat i den oprindelige undersøgelse, var på 22,4 %, mens den for øjeblikket gældende antidumpingtold over for denne virksomhed er på 0 % [1]. Dette skyldes den sideløbende indførelse af udligningstold på importen af den pågældende vare. Set i lyset heraf har konstateringen af den ubetydelige dumping ingen umiddelbar effekt på de gældende foranstaltninger [2].

6. FREMLÆGGELSE AF OPLYSNINGER

(30) De interesserede parter er blevet underrettet om de væsentlige kendsgerninger, betragtninger og konklusioner i undersøgelsen, og de har haft lejlighed til at fremsætte bemærkninger. Der blev ikke modtaget bemærkninger —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Den delvise interimsundersøgelse af antidumpingforanstaltningerne, som i medfør af artikel 11, stk. 3, i forordning (EF) nr. 384/96 blev indledt vedrørende importen af visse grafitelektrodesystemer med oprindelse i Indien, afsluttes uden ændring af de gældende antidumpingforanstaltninger.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende.*

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 13. juli 2009.

På Rådets vegne
E. ERLANDSSON
Formand

[1] Jf. betragtning 30 i forordning (EF) nr. 1629/2004.

[2] EUT L 295 af 18.9.2004, s. 4.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 627/2009

af 16. juli 2009

om faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 af 22. oktober 2007 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om særlige bestemmelser for visse landbrugsprodukter (fusionsmarkedsordningen) ([1]),

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1580/2007 af 21. december 2007 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 2200/96, (EF) nr. 2201/96 og (EF) nr. 1182/2007 vedrørende frugt og grøntsager ([2]), og ud fra følgende betragtning:

Ved forordning (EF) nr. 1580/2007 fastsættes der, på basis af resultatet af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden, kriterier for Kommissionens fastsættelse af faste importværdier for tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i del A i bilag XV til nævnte forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier som omhandlet i artikel 138 i forordning (EF) nr. 1580/2007 fastsættes i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 17. juli 2009.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. juli 2009.

På Kommissionens vegne

Jean-Luc DEMARTY

Generaldirektør for landbrug og udvikling af landdistrikter

([1]) EUT L 299 af 16.11.2007, s. 1.
([2]) EUT L 350 af 31.12.2007, s. 1.

BILAG

Faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(EUR/100 kg)

KN-kode	Tredjelandskode [1]	Fast importværdi
0702 00 00	MK	26,9
	ZZ	26,9
0707 00 05	TR	114,1
	ZZ	114,1
0709 90 70	TR	103,7
	ZZ	103,7
0805 50 10	AR	52,3
	TR	53,0
	ZA	71,6
	ZZ	59,0
0808 10 80	AR	126,4
	BR	80,9
	CL	88,2
	CN	93,5
	NZ	94,7
	US	92,2
	ZA	82,1
	ZZ	94,0
0808 20 50	AR	168,4
	CL	81,3
	NZ	87,2
	ZA	101,0
	ZZ	109,5
0809 10 00	HR	90,0
	TR	182,1
	XS	103,5
	ZZ	125,2
0809 20 95	TR	332,5
	US	236,3
	ZZ	284,4
0809 30	TR	134,2
	ZZ	134,2

[1] Landefortegnelse fastsat ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1833/2006 (EUT L 354 af 14.12.2006, s. 19). Koden »ZZ« = »anden oprindelse«.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 628/2009

af 16. juli 2009

om udstedelse af importlicenser som følge af de ansøgninger, der blev indgivet i løbet af de første syv dage af juli 2009 i forbindelse med de toldkontingenter, der blev åbnet ved forordning (EF) nr. 616/2007 for fjerkrækød

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 af 22. oktober 2007 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om særlige bestemmelser for visse landbrugsprodukter (fusionsmarkedsordningen) ([1]),

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1301/2006 af 31. august 2006 om fastlæggelse af fælles regler for administration af toldkontingenter for import af landbrugsprodukter på grundlag af en importlicensordning ([2]), særlig artikel 7, stk. 2,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 616/2007 af 4. juni 2007 om åbning og forvaltning af EF-toldkontingenter for fjerkrækød med oprindelse i Brasilien, Thailand og andre tredjelande ([3]), særlig artikel 5, stk. 5, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Forordning (EF) nr. 616/2007 har åbnet toldkontingenter for import af fjerkrækød.

(2) De importlicensansøgninger, der blev indgivet i løbet af de første syv dage af juli 2009 for delperioden 1. oktober til 31. december 2009, vedrører for visse kontingenter mængder, som er større end de disponible mængder. Det bør derfor fastslås, i hvilket omfang der kan udstedes importlicenser, ved fastsættelse af den tildelingskoefficient, der skal anvendes på de ansøgte mængder —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De i bilaget anførte tildelingskoefficienter anvendes på de importlicensansøgninger, som i henhold til forordning (EF) nr. 616/2007 blev indgivet for delperioden 1. oktober til 31. december 2009.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 17. juli 2009.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. juli 2009.

På Kommissionens vegne

Jean-Luc DEMARTY

Generaldirektør for landbrug og udvikling af landdistrikter

([1]) EUT L 299 af 16.11.2007, s. 1.
([2]) EUT L 238 af 1.9.2006, s. 13.
([3]) EUT L 142 af 5.6.2007, s. 3.

BILAG

Gruppe nr.	Løbenummer	Tildelingskoefficient for de importlicensansøgninger, der er indgivet for delperioden 1.10.2009-31.12.2009 (%)
1	09.4211	0,439
5	09.4215	27,345272
7	09.4217	62,153962

II

(Retsakter vedtaget i henhold til traktaterne om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab/Euratom, hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

AFGØRELSER OG BESLUTNINGER

RÅDET

RÅDETS AFGØRELSE

af 16. juli 2009

om udnævnelse af et nyt medlem af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(2009/552/EF, Euratom)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 215, stk. 2,

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab, særlig artikel 128, stk. 2, og

ud fra følgende betragtning:

Ved skrivelse af 5. juli 2009 er Louis MICHEL fratrådt som medlem af Kommissionen med virkning fra den 14. juli 2009. Der bør udnævnes en efterfølger for resten af hans tjenesteperiode —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Karel DE GUCHT udnævnes til medlem af Kommissionen for perioden fra den 17. juli 2009 til den 31. oktober 2009.

Artikel 2

Denne afgørelse har virkning fra den 17. juli 2009.

Artikel 3

Denne afgørelse offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. juli 2009.

På Rådets vegne

C. BILDT

Formand

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 24. marts 2009

om foranstaltning C 52/07 (ex NN 64/07) vedrørende Spaniens støtteprogram til fordel for tekstilindustrien

(meddelt under nummer K(2009) 2017)

(Kun den spanske udgave er autentisk)

(EØS-relevant tekst)

(2009/553/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 88, stk. 2, første afsnit,

under henvisning til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, særlig artikel 62, stk. 1, litra a),

efter at have opfordret interesserede parter til at fremsætte deres bemærkninger i overensstemmelse med disse artikler [1] og under hensyntagen til disse bemærkninger, og

ud fra følgende betragtninger:

1. SAGSFORLØB

(1) Den 5. juli 2006 modtog Kommissionen en klage over et program, som Spanien havde indført til støtte for tekstilindustrien (»Plan de apoyo al sector textil y de la confección«, herefter benævnt »tekstilplanen«).

(2) Ved brev af 1. august 2006 anmodede Kommissionen de spanske myndigheder om at fremsende alle nødvendige oplysninger om denne tekstilplan, som blev besvaret ved brev af 29. september 2006, der blev registreret i Kommissionen den 2. oktober 2006.

(3) Den 13. november 2007 indledte Kommissionen den formelle undersøgelsesprocedure. Efter offentliggørelsen heraf modtog Kommissionen hhv. den 22. februar 2008 og den 9. april 2008 bemærkninger fra to interesserede parter, som ønskede at forblive anonyme. Kommissionen bad om yderligere oplysninger ved brev af 18. april 2008, som de spanske myndigheder besvarede ved brev af 30. maj 2008. Kommissionen fremsendte de interesserede parters bemærkninger til de spanske myndigheder den 6. maj 2008, som disse besvarede ved brev af 12. juni 2008.

(4) Den 11. september 2008 blev der afholdt et møde mellem de forskellige spanske myndigheder og Kommissionen. De spanske myndigheder fremsendte yderligere oplysninger ved brev af 17. september 2008.

(5) Den 3. oktober 2008 og den 19. februar 2009 anmodede Kommissionen om yderligere oplysninger pr. e-mail, som de spanske myndigheder besvarede hhv. 21. oktober 2008 og 20. februar 2009.

2. BESKRIVELSE AF MODTAGEREN OG STØTTEFORANSTALTNINGERNE

2.1. Målsætninger for den spanske tekstilplan

(6) Formålet med tekstilplanen er at bistå tekstilvirksomheder med at tilpasse sig den fuldstændige liberalisering af handelen med tekstiler og styrke deres konkurrenceevne, samtidig med at man bevarer så mange virksomheder og arbejdspladser i sektoren som muligt. Desuden skulle planen modvirke de negative følger af liberaliseringen af handel med tekstilprodukter for arbejdstagere og hele aktivitetsområder.

(7) Den omfattede direkte foranstaltninger til støtte for virksomhederne (teknisk forskning, innovative projekter og eksportfremme). Andre foranstaltninger var mere specifikt rettet mod uddannelse og ansættelse, men var også indirekte til fordel for virksomhederne og bidrog til at fremme den industrielle omstilling i regioner, som var påvirket af udflytningen af virksomheder i sektoren.

[1] EUT C 239 af 11.10.2007, s. 12.

2.2. **Modtagere**

(8) Tekstilplanen var åben for alle virksomheder i tekstil- og beklædningssektoren, hvis industriaktiviteter var omfattet af generelle kollektive overenskomster i tekstil- og beklædningssektoren eller henhørte under position 17, 18.1 og 18.2 i den statistiske nomenklatur for økonomiske aktiviteter (NACE). Ifølge de spanske myndigheder bestod sektoren i 2001 af 15 438 virksomheder med 211 831 arbejdstagere. I 2007 var disse tal faldet til 11 554 virksomheder med 140 541 arbejdstagere, og i 2008 var der kun 127 354 arbejdstagere tilbage. Dette svarer til en nedgang på 25 % i antallet af virksomheder fra 2001 til 2007, som kan tilskrives globaliseringen i sektoren.

(9) 75 % af den spanske tekstil- og beklædningssektor består af virksomheder med under 10 arbejdstagere, og 35 % af virksomhederne har kun en eller to ansatte.

2.3. **Foranstaltninger**

(10) Kommissionen indledte en formel undersøgelsesprocedure vedrørende følgende foranstaltninger:

1. *Plan til fremme af teknisk forskning i tekstil- og beklædningssektoren*

(11) Formålet med denne specifikke foranstaltning var at yde støtte til projekter vedrørende industriel forskning og teknologisk udvikling, der skulle øge firmaernes teknologiske kapacitet og skabe et forsknings- og udviklingssamarbejde (F&U) mellem virksomheder i tekstil- og beklædningssektoren og forskningsinstitutioner og også tilskynde til formidling af resultater.

(12) Projekter, der var berettigede til støtte under denne foranstaltning, var F&U-projekter, investeringer i materielle og immaterielle aktiver (kun for SMV og med det formål at indføre avanceret teknologi i deres produktionsprocesser), projekter til formidling af resultaterne af F&U-aktiviteter og projekter om etablering og udvikling af samarbejdsaftaler mellem virksomheder.

(13) Ifølge de spanske myndigheder var dette program baseret på den godkendte støtteordning N 415/04 [1]. Programmets sigte var at fremme teknisk forskning i tekstil- og beklædningssektoren. For perioden 2005-2007 var budgettet 12,5 mio. EUR i form af støtte og 51 mio. EUR som rentefrie lån, der skulle betales tilbage over 12 år med en henstandsperiode på to år.

2. *Program for industriel omstilling i områder, der er påvirket af strukturændringer i tekstilsektoren*

(14) Sigtet med denne foranstaltning var at fremme den industrielle omstilling i områder, der er påvirket af strukturændringer. Følgende projekter var støtteberettigede:

a) investeringer i tekniske og industrielle infrastrukturer

b) iværksættelse af nye industriaktiviteter

c) teknologiske partnerskaber mellem innovative virksomheder i form af f.eks. forsker-/teknologiparker, innovations- og teknologicentre, europæiske innovations- og teknologicentre, udviklingsagenturer og teknologioverførselsorganer

d) forskellige virksomheders bestræbelser på at sætte nyt liv i den lokale økonomi

e) udvikling af virksomheder med teknologiske processer fra veletablerede sektorer

f) oprettelse og udvidelse af nye sektorer.

(15) Fra 2006 til 2008 beløb finansieringen sig til 11,1 mio. EUR i form af støtte og 155,2 mio. EUR som rentefrie lån, der skulle betales tilbage over 15 år med en henstandsperiode på fem år. De spanske myndigheder anførte, at foranstaltningen var baseret på den godkendte ordning N 101/2005 [2].

3. *Særlige lån fra Empresa Nacional de Innovación S.A. (ENISA)* [3] *til modernisering af SMV*

(16) Under denne foranstaltning blev der ydet præferencelån svarende til kapitaltilførslen for at fremme moderniseringen af SMV-produkter, processer og ledelse og oprette nye teknologivirksomheder i områder, der var påvirket af strukturændringer. Støtten kunne ydes til økonomisk og finansielt sunde SMV. Store virksomheder og kriseramte virksomheder var udelukket. ENISA ydede en rentegodtgørelse på 0,5 % til de udvalgte projekter. Den faste rentesats var Euribor 1 år + 0,25 % for lån med en løbetid på 4-8 år og en henstandsperiode på 2-6 år. Der kunne maksimalt ydes 3 000 000 EUR til hver virksomhed.

[1] Kommissionens afgørelse K(2004) 4709 af 1. december 2004 om foranstaltning N 415/2004: Fremme af teknisk forskning i tekstilsektoren (2005-2007) (EUT C 72 af 24.3.2006, s. 2).

[2] Kommissionens beslutning K(2005) 1532 af 18. maj 2005: støtte til omstrukturering af industrizoner i tilbagegang (EUT C 235 af 23.9.2005, s. 3).

[3] ENISA er et offentligt foretagende tilknyttet ministeriet for industri, turisme og handel via generaldirektoratet for SMV-politik.

(17) Foranstaltningens budget var 4,05 mio. EUR fra 2006 til 2008. Hensigten var, at støtteelementet (rentegodtgørelse på 50 basispoint) skulle holdes inden for de minimisgrænsen på 200 000 EUR [1].

4. *Præferencelån fra ICO*

(18) Under denne foranstaltning kunne virksomheder få adgang til præferencelån til innovative produktivinvesteringer. Disse lån var baseret på en aftale mellem ministeriet for industri, turisme og handel og efter 5. september 2006 det offentlige finansorgan Instituto de Crédito Oficial (ICO). ICO fungerede som mellemled mellem de involverede kommercielle banker, mens ministeriet for industri, turisme og handel finansierede præferencelånene. Der gjaldt følgende finansieringsvilkår:

a) op til 70 % af investeringen, inkl. moms, begrænset til EU's statsstøttelofter

b) investeringer begrænset til nye aktiver

c) investeringerne skulle foretages inden to år efter underskrivelsen af aftalen (tre år i særlige tilfælde efter fremsendelse af begrundet anmodning til ICO)

d) modtageren kunne vælge mellem en løbetid på fem år uden henstandsperiode, syv år med to års henstand og ti år med to års henstand

e) kreditinstitutionen kunne vælge mellem en rente på Euribor 6 år + 0,75 % eller Euribor 6 mdr. + 0,50 %, hvis aktiviteten var omfattet af en gensidig garantiordning. Kreditinstitutionen måtte ikke modtage provision, og indfrielse før fristen for afviklingen af lånet medførte en bøde på 1 % i tilfælde af en fast rentesats. Aktiviteten blev gennemført af deltagende banker og sparekasser

f) modtagervirksomheden betalte Euribor-rente minus 0,5 %

g) for at give virksomhederne lettere adgang til garantier blev 67 % af omkostningerne til garantistillelse, tildelt via de regionale gensidige garantiordninger, refinansieret af Compañía Española de Reafianzamiento S.A. (CERSA)

h) ministeriet for industri, turisme og handel fastsatte generelt en årlig rente på op til 1,25 % eller op til 1 %, hvis den blev sikret ved en gensidig garantiordning.

Virksomheder eller grupper af virksomheder, hvis hovedaktivitet omfattede distribution, var udelukket fra ordningen. Det planlagte budget for denne foranstaltning var 450 mio. EUR.

5. *Fremme af eksport af spanske produkter (ICEX)*

(19) Det spanske institut for udenrigshandel (ICEX) havde gennemført adskillige støtteforanstaltninger under tekstilplanen:

a) etablering af informationsinfrastruktur såsom internetportaler

b) ydelser til virksomheder for disses fælles deltagelse i handelsmesser

c) rådgivning om eksportpotentiale for firmaer, som ikke før havde haft nogen import.

(20) Foranstaltningerne blev gennemført som led i initiativer såsom den globale modeplan (Plan Global de la Moda), den spanske habitatplan (Plan Hábitat de España), officielle stande, sektorplaner, eksportkonsortier, planer for etablering af virksomheder i udlandet, planer om fremstød for spanske mærker, introduktionsplaner for fremme af udenrigshandel (PIPE), bistand til deltagelse i messer, møder med repræsentanter, handelsdelegationer, erhvervsinvesteringer og samarbejdsfora, oprettelse og ajourføring af databaser over erhvervsdrivende samt kommunikations- og fremstødskampagner.

6. *Videreuddannelse*

(21) Formålet med denne foranstaltning var at videreuddanne arbejdstagere i Spaniens tekstil- og beklædningsindustri for at forbedre deres kvalifikationer og dermed styrke virksomhedens konkurrenceevne, så den kunne holde trit med moderniseringen.

(22) Ifølge national lovgivning [2] kunne virksomheder som en hjælp til at finansiere deres specifikke uddannelsesprogrammer bruge en del af de bidrag, de havde indbetalt det foregående år til den sociale sikringsfond, til specifikke uddannelsesprogrammer ved at trække disse bidrag fra de almindelige socialsikringsbidrag. Visse procentsatser var blevet forbedret for tekstil- og beklædningssektoren:

[1] I overensstemmelse med Kommissionens forordning (EF) nr. 1998/2006 af 15. december 2006 om anvendelse af EF-traktatens artikel 87 og 88 på statsstøtte til små og mellemstore virksomheder (EUT L 28.12.2006, s. 5).

[2] Kongeligt dekret nr. 395/2007 af 23.3.2007, beslutning TAS 2307/2007 af 27.7.2007 og lov 51/2007 af 26.12.2007.

— for virksomheder med 1-2 ansatte: 100 % af bidraget eller 420 EUR (420 EUR i den generelle foranstaltning)

— for virksomheder med 3-5 ansatte: 100 % af bidraget eller 600 EUR (420 EUR i den generelle foranstaltning)

— for virksomheder med 6-9 ansatte: 100 % af bidraget eller 720 EUR (i den generelle foranstaltning var det eneste krav 100 % af bidraget)

— for virksomheder med 10-49 ansatte: 100 % af bidraget (i stedet for 75 %)

— for virksomheder med 50-249 ansatte: 80 % af bidraget (i stedet for 60 %)

— for virksomheder med over 250 ansatte: 60 % af bidraget (i stedet for 50 %).

(23) Virksomhederne var også berettiget til en ekstra kredit på 5 % som kompensation for tabt arbejdstid under uddannelsen.

(24) For at få adgang til disse foranstaltninger skulle virksomhederne fremlægge en videreuddannelsesplan for den spanske arbejdsformidling med en beskrivelse af produktionsprocessen, indførelse af en ny organisationsstruktur, uddannelse i brug af nye maskiner og omskoling af afskedigede arbejdstagere. De skulle også anføre mål for produktivitet og bevarelse af arbejdspladser i et særskilt dokument samt angive det samlede investeringsbeløb og deres eget bidrag. Denne omskolingsplan skulle desuden godkendes af sektorens fællesudvalg (50 % erhvervsrepræsentanter og 50 % fra fagforeninger i tekstilsektoren).

7. *Sikring af arbejdspladser for ældre arbejdstagere*

(25) I overensstemmelse med generel spansk lovgivning har en virksomhed, der beskæftiger en arbejdstager på over 60 år, ret til en reduktion på 50 % af socialsikringsbidraget. I tekstilplanen er denne alder sænket til 55 år for arbejdstagere med en fast kontrakt, som har arbejdet for virksomheden i mindst fem år.

8. *Fritagelse for sikkerhedsstillelse for udskudte betalinger til socialsikringssystemet*

(26) I henhold til Spaniens generelle socialsikringslovgivning (artikel 33, stk. 4, i kongeligt dekret nr. 1415/2004 af 11. juni 2004) kan socialsikringsgæld udskydes og betales i afdrag, hvis forskellige betingelser er opfyldt, herunder bestemmelsen om sikkerhedsstillelse til dækning af denne gæld. Lovens gennemførelsesbestemmelser [1] giver dog de spanske myndigheder ret til at tillade en fritagelse for sikkerhedsstillelse for socialsikringsgæld under »særlige omstændigheder«.

2.4. **Retsgrundlag for ordningen**

(27) Retsgrundlaget for foranstaltning 1 (betragtning 11-13) er bekendtgørelse ITC/217/2005 af 4. februar 2005 [2], der er baseret på Kommissionens forordning (EF) nr. 70/2001 af 12. januar 2001 om anvendelse af EF-traktatens artikel 87 og 88 på statsstøtte til små og mellemstore virksomheder [3].

(28) Foranstaltning 2 (betragtning 14 og 15) var baseret på støtteforanstaltning N 101/2005 godkendt ved Kommissionens beslutning K(2005) 1523 (betragtning 15) og XR/70/2007 under den regionale investeringsstøtteordning [4].

(29) Retsgrundlaget for foranstaltning 3 (betragtning 16 og 17) er lov 30/2005 af 29. december 2005 [5].

(30) Retsgrundlaget for foranstaltning 4 er den 71. tillægsbestemmelse til ovennævnte lov 30/2005 — det officielle kreditinstituts foranstaltning vedrørende lån til virksomheder i tekstil-, fodtøjs-, møbel- og legetøjssektoren.

(31) Foranstaltning 5 (betragtning 19 og 20) var baseret på artikel 14, stk. 1, litra d) og artikel 17, stk. 3, litra m), i lov nr. 38/2003 af 17. november 2003.

(32) Foranstaltning 6 (betragtning 21-24) var omfattet af kongeligt dekret nr. 1046/2003 af 1. august 2003 og bekendtgørelse TAS/500/2004 af 13. februar 2004.

(33) Det generelle retsgrundlag for foranstaltning 7 (betragtning 25) er kongelig dekretlov nr. 5/2006 af 9. juni 2006.

(34) Foranstaltning 8 (betragtning 26) var omfattet af artikel 33, stk. 4, i kongeligt dekret nr. 1415/2004 af 11. juni 2004.

2.5. **Ordningens varighed**

(35) Tekstilplanen blev øjensynlig underskrevet i juni 2006 og løb til 31. december 2008. Ifølge de spanske myndigheders oplysninger af 17. september 2008 er der ingen planer om at forlænge den yderligere (som anført i artikel I(2) i selve tekstilplanen). Foranstaltning 1 gjaldt dog fra 2005 til 2007.

[1] Artikel 33, stk. 4, litra d), i lovdekret nr. 1415/2004 af 22.6.2004.
[2] Den spanske statstidende (B.O.E.) af 9.2.2005.
[3] EFT L 10 af 13.1.2001, s. 33.
[4] EUT C 169 af 21.7.2007, s. 18.
[5] Finansloven, 27. tillægsbestemmelse.

3. GRUNDE TIL AT INDLEDE PROCEDUREN

(36) Kommissionen gav i sin beslutning af 13. november 2007 om at indlede den formelle undersøgelsesprocedure (»beslutning om at indlede proceduren«) udtryk for tvivl om foranstaltningernes forenelighed med fællesmarkedet og nævnte muligheden af en uberettiget kumulering af forskellige foranstaltninger under tekstilplanen.

a) Vedrørende foranstaltning 1 fandt ordning N 415/2004 kun anvendelse indtil 2007, mens tekstilplanen gjaldt til 2008. De spanske myndigheder skulle gøre rede for, hvordan de påtænkte støtteforanstaltninger vedrørende teknisk forskning opfyldte betingelserne i ordning N 415/2004.

b) Med hensyn til foranstaltning 2 nærede Kommissionen tvivl om, på hvilken måde foranstaltningen overholdt alle betingelserne i Fællesskabets gruppefritagelsesforordning for regional investeringsstøtte ([1]).

c) Vedrørende foranstaltning 3 stod det Kommissionen uklart, hvordan de spanske myndigheder kunne overholde de minimis-forordningen.

d) Kommissionen var bekymret over, hvorvidt de minimis-foranstaltning 4 kunne kumuleres uberettiget med andre former for støtte til samme støtteberettigede omkostninger.

e) Angående foranstaltning 5 var de spanske myndigheders oplysninger ikke tilstrækkelige til, at Kommissionen kunne vurdere, om den var forenelig med Kommissionens gruppefritagelsesforordning for små og mellemstore virksomheder ([2]).

f) Der var ikke angivet noget retsgrundlag for foranstaltning 6 og 7.

g) I henseende til foranstaltning 8 var Kommissionen usikker på, om den var diskriminerende og krævede forudgående anmeldelse til Kommissionen.

4. BEMÆRKNINGER FRA SPANIEN

(37) De spanske myndigheder fastholdt, at beslutningen om at indlede proceduren var i strid med Italgrani II-retspraksis ([3]).

Foranstaltning 1

(38) De spanske myndigheder forklarede, at der ud over retsgrundlaget N 415/2004 også fandtes en ordning for store virksomheder, som var udløbet 31. december 2007, og som var blevet nævnt i tidligere korrespondance, hvilket også var tilfældet for den allerede godkendte ordning XS 50/2005 ([4]) for SMV, der udløb 30. juni 2007.

(39) Det udnyttede budget beløb sig til 14,24 mio. EUR i støtte og 36,72 mio. EUR i rentefrie lån med en løbetid på 12 år. Den 21. oktober 2008 gentog de spanske myndigheder, at foranstaltningerne var i overensstemmelse med betingelserne i ordningen, og bekræftede, at ordning N 415/2004 ikke var blevet og ikke ville blive anvendt efter 31. december 2007, og at ordning XS 50/2005 ikke var blevet og ikke ville blive anvendt efter 30. juni 2008.

Foranstaltning 2

(40) De spanske myndigheder forklarede, at ordning N 101/2005 udløb, når forordning (EF) nr. 1628/2006 trådte i kraft ([5]). De spanske myndigheder anmeldte efterfølgende ordning N 430/2006, som blev trukket tilbage den 26. januar 2007. Siden da har foranstaltningerne ifølge de spanske myndigheders oplysninger af 30. maj 2008 været baseret på XR/70/2007 ([6]). Industrien for syntetiske fibre var ikke støtteberettiget under ordning N 101/2005 og XR/70/2007 ifølge artikel 4 i bekendtgørelse ITC/1014/2005 og artikel 4 i bekendtgørelse ITC/3098/2006, som ændret ved artikel 3 i bekendtgørelse ITC/643/2007.

(41) De spanske myndigheder bekræftede også, at foranstaltningen kunne betegnes som en initialinvestering som i ministeriel bekendtgørelse ITC/643/2007 af 2. oktober 2007 om ændring af bekendtgørelse ITC/3098/2006 ([7]). Beskrivelsen af modtagere i artikel 4 i ministeriel bekendtgørelse ITC/643/2007 svarede til definitionen af initialinvesteringer i retningslinjerne for statsstøtte med regionalt sigte ([8]) og forordning (EF) nr. 1628/2006.

(42) Det udnyttede budget var 10,97 mio. EUR i støtte og 150,8 mio. EUR i lån, som skulle tilbagebetales.

([1]) EUT L 302 af 1.11.2006, s. 29.
([2]) Kommissionens forordning (EF) nr. 70/2001 af 12. januar 2001 om anvendelse af EF-traktatens artikel 87 og 88 på statsstøtte til små og mellemstore virksomheder (EFT L af 13.1.2001, s. 33).
([3]) Dom afsagt af Domstolen i sag C-47/91 Italien mod Kommissionen (Italgrani II), Sml. 1992 I, s. 4635.
([4]) XS 50/2005, program til fremme af teknisk forskning i tekstil-/beklædningssektoren (EUT C 19 af 26.1.2006, s. 3).
([5]) Kommissionens forordning (EF) nr. 1628/2006 af 24. oktober 2006 om anvendelse af EF-traktatens artikel 87 og 88 på medlemsstaternes regionale investeringsstøtte (EUT L af 1.11.2006, s. 29).
([6]) EUT C 169 af 21.7.2007, s. 18.
([7]) BOE af 10.10.2006.
([8]) Retningslinjer for statsstøtte med regionalt sigte for 2007-2013 (EUT C 54 af 4.3.2006, s. 13).

Foranstaltning 3

(43) De spanske myndigheder bekræftede, at modtagerne alene var SMV. Det anslåede maksimale støttebeløb på 30 000 EUR pr. virksomhed var beregnet på grundlag af et maksimalt lån på 1 mio. EUR. Fra 1. januar 2006 til 13. januar 2008 udnyttede ti virksomheder foranstaltningen, mens 23 blev afvist. Rentegodtgørelsen på 0,5 procentpoint var ikke blevet tildelt.

(44) Den 30. maj 2008 og på mødet den 11. september 2008 understregede de spanske myndigheder, at finansieringen var ydet på almindelige markedsvilkår, men at store foretagender og kriseramte virksomheder var udelukket. Dette bekræftede de spanske myndigheder skriftligt den 21. oktober 2008 og gav tilsagn om ikke at anvende foranstaltningen indtil tekstilplanens udløb.

Foranstaltning 4

(45) Retsgrundlaget for denne foranstaltning var de minimis-forordningen. Det maksimale lån pr. modtager var 2,3 mio. EUR. De minimis-reglerne blev på intet tidspunkt overtrådt. Disse beløb kunne ikke kumuleres med anden støtte, hvis det betød, at de tilladte de minimis-tærskler blev overskredet. Hver modtager skulle derfor udfylde en årlig erklæring. ICO udarbejdede årlige rapporter om foranstaltningen, som blev sendt til de kreditinstitutioner, der samarbejdede med ICO.

(46) I september 2008 var der udbetalt 54,79 mio. af de 450 mio. EUR. Det maksimale lånebeløb var 2,3 mio. EUR. Renten lå på mellem 5,59 og 4,94 %, efter at den europæiske referencesats for Spanien blev fastsat til 5,19 %. De spanske myndigheder bekræftede, at de havde anvendt den nye meddelelse om referencesatser [1] fra og med 1. juli 2008. Ifølge de spanske myndigheder var det de deltagende finansieringsorganer, der fastlagde den margen, som blev tillagt referencesatsen. ICO gav dem også oplysninger om de gennemsnitlige margener, der blev anvendt i Spanien, på grundlag af data fra Spaniens nationalbank.

(47) Den 21. oktober 2008 fremlagde de spanske myndigheder en oversigt over de minimis-støtte tildelt i 2006, 2007 og 2008 med de dertil svarende erklæringer. De spanske myndigheder forpligtede sig til at overholde de minimis-forordningen i fremtiden.

Foranstaltning 5

(48) De pågældende foranstaltninger var generelle foranstaltninger, som alle sektorer havde adgang til. De aktiviteter, hvortil der var ydet støtte, lignede foranstaltningerne i artikel 5 i SMV-forordningen. Det var meget vanskeligt at anslå støttebeløbet, fordi ordningen blev anvendt periodevist, indirekte og uigennemskueligt.

(49) Fra 2006 til 2008 blev der i alt udbetalt 7,5 mio. EUR. De spanske myndigheder anførte, at denne foranstaltning, som også var åben for store foretagender, var omfattet af de minimis-forordningen.

(50) Vedrørende anvendelsen af de minimis-forordningen forklarede de spanske myndigheder, at ICEX fra hver modtager krævede en erklæring om modtaget støtte baseret på støtteberettigede omkostninger, hvilket var et krav i henhold til artikel 14, stk. 1, litra d), i lov nr. 38/2003 af 17. november 2003. Modtagerne skulle informere ICEX om fremtidig støtte. I overensstemmelse med artikel 17, stk. 3, litra m), skulle ICEX kontrollere foreneligheden med anden støtte modtaget på grundlag af samme støtteberettigede omkostninger. De spanske myndigheder fremlagde en tabel, som viste, at de minimis-støtte tildelt af ICO og ICEX fra 2006 til 2008 i tekstil- og beklædningssektoren ikke oversteg tærsklen på 200 000 EUR pr. virksomhed over tre år.

Foranstaltning 6

(51) Denne foranstaltning var generel, om end dog primært rettet mod SMV. Kun firmaer med under fem ansatte kunne derfor modtage beløb, der oversteg de beløb, som var indbetalt til socialsikringsfonden i det foregående år. Andre modtagere kunne kun få godtgjort en procentdel af det bidrag, der var indbetalt med henblik på uddannelse i det indeværende regnskabsår. Ifølge de spanske myndigheder var støtteintensiteten for SMV på omkring 11,3 % og 20 % for store virksomheder. Det forventede budget var 50 000 EUR årligt.

(52) Indtil den 13. januar 2008 var kun én virksomhed blevet udvalgt under denne foranstaltning. De spanske myndigheder bekræftede, at kriseramte virksomheder i overensstemmelse med rammebestemmelserne for rednings- og omstruktureringsstøtte [2] ikke var omfattet af ordningen.

Foranstaltning 7

(53) De spanske myndigheder understregede, at firmaer kun var støtteberettigede i forhold til antallet af ansatte på over 55 år, som havde været ansat i virksomheden i mindst fem år, hvilket reducerede støtteberettigelsesgrundlaget til omkring 50 %. De fleste modtagere (53 %) var kvinder, mens 76 % havde meget begrænsede kvalifikationer og et lavt uddannelsesniveau, hvilket gjorde det svært for dem at finde et andet arbejde.

(54) De spanske myndigheder understregede, at medlemsstaterne i henhold til EF-traktatens artikel 137, stk. 1, og artikel 4 havde enekompetence med hensyn til socialsikringsspørgsmål.

[1] EUT C 14 af 19.1.2008, s. 6.

[2] Fællesskabets rammebestemmelser for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder (EFT C 244 af 1.10.2004, s. 2).

(55) Den 1. januar 2008 havde 6 313 ansatte i 2 015 virksomheder udnyttet ordningen, svarende til 16,6 % af virksomhederne og 4,5 % af de ansatte i sektoren. 56 % af modtagervirksomhederne modtog støtte under foranstaltningen til én arbejdstager, 30 % til 2, 3 eller 4 arbejdstagere og 13 % til 5-30 arbejdstagere. Kun 1 % modtog støtte under foranstaltningen til over 30 arbejdstagere. 1 428 virksomheder modtog under 500 EUR i støtte. Budgettet for denne foranstaltning var 15 mio. EUR årligt. Den gennemsnitlige støtte pr. arbejdstager i alderen 55-58 år var 151 EUR/måned, hvilket svarer til en intensitet på 8,3 % af lønomkostningerne. Støtten til arbejdstagere på over 59 år udgjorde 44 EUR/måned, dvs. 2,6 % af lønomkostningerne. Kun 5,2 % af arbejdstagerne i sektoren var støtteberettigede under denne foranstaltning. Den gennemsnitlige indvirkning for en virksomhed var 0,3 % af lønomkostningerne.

(56) Trods sit navn var foranstaltningens formål ikke at bevare beskæftigelsen, men et alternativ til førtidspensionering. De spanske myndigheder påstod også, at beløbet på 151 EUR/måned var tilstrækkeligt som incitament til at holde den pågældende i beskæftigelse i stedet for at ansætte den samme person sort.

(57) Foranstaltningen kunne også udnyttes i industrien for syntetiske fibre, hvis virksomhedens hovedaktivitet lå i tekstilsektoren, og den var omfattet af overenskomstforhandlingerne i tekstil- og beklædningssektoren og ikke i den kemiske sektor. Der var derfor kun en lille mulighed for, at producenterne af syntetiske fibre ville få adgang til foranstaltningen.

Foranstaltning 8

(58) Ved brev af 17. september 2008 bekræftede de spanske myndigheder, at der var tale om en generel foranstaltning, og at der ikke var indrømmet skatteudskydelser under tekstilplanen til virksomheder i tekstilsektoren.

(59) Den 21. oktober 2008 gjorde de spanske myndigheder opmærksom på, at en tekstil- eller beklædningsvirksomhed, som anmodede om fritagelse for sikkerhedsstillelse for udskudt skat — hvilket var højst usandsynligt — ville blive behandlet på grundlag af den generelle lovgivning og ikke tekstilplanen.

(60) Endelig forpligtede de spanske myndigheder sig til at overholde Fællesskabets lovgivning om kumulering af de minimis-foranstaltninger.

5. BEMÆRKNINGER FRA INTERESSEREDE PARTER

(61) Kommissionen modtog bemærkninger fra to parter, der ønskede at forblive anonyme.

(62) I det første sæt af bemærkninger opponeredes der mod medlemsstatens sektorstøtte til tekstilindustrien, fordi den var konkurrenceforvridende. Forfatterne tilsluttede sig den holdning, som Kommissionen anlagde i beslutningen om at indlede proceduren, og understregede, at tekstilplanen ikke indeholdt grænser for den støtte, som hver virksomhed kunne modtage. De spanske myndigheders begrundelser var utilstrækkelige. Støtte til F&U var nyttig, men skulle begrænses til SMV. De fandt, at statsstøtte til immaterielle aktiver skulle afvises, fordi det var for let at misbruge den. Skønt uddannelsesforanstaltninger til afskedigede ansatte fra tekstilindustrien var et gode, ville en rabat på 80 % på socialsikringsbidrag kun indirekte komme de ansatte til gode og var ikke acceptabel. Hvis tekstilvirksomheder fik flere fordele end andre sektorer med hensyn til at betale gæld til socialsikringsordningen i afdrag, ville dette udgøre ulovlig statsstøtte.

(63) De øvrige bemærkninger omhandlede Geotexans ekstremt lave priser på det spanske marked, hvilket kunne tilskrives gennemførelsen af den spanske tekstilplan.

6. SPANIENS SVAR PÅ DE INTERESSEREDE PARTERS BEMÆRKNINGER

(64) De spanske myndigheder anførte, at Kommissionen ikke klassificerede foranstaltningerne som statsstøtte i beslutningen om at indlede proceduren, men blot nævnte, at det var en mulighed. Spanien svarede også, at uddannelsesstøtten til virksomheder med 50-249 ansatte udgjorde en stigning på 20 % og ikke 80 %. Intensiteten overholdt tærsklerne i artikel 4 i Kommissionens forordning (EF) nr. 68/2001 af 12. januar 2001 om anvendelse af EF-traktatens artikel 87 og 88 på uddannelsesstøtte [1]. Desuden var modtageren af uddannelsesforanstaltningen arbejdstageren, som enten kunne blive i virksomheden eller forbedre sin uddannelse for at søge et nyt arbejde.

(65) Med hensyn til den anden bemærkning fremførte de spanske myndigheder, at påstandene var indsendt på et sent tidspunkt og ikke var underbyggede. Formålet med tekstilplanen var at tilpasse sektorens virksomheder til markedsliberaliseringen og ikke begunstige en bestemt virksomheds position. Med hensyn til den virksomhed, som blev nævnt ved navn, Geotexan, blev den grundlagt i 2004. Ifølge støtteberettigelseskriterierne for at bevare ældre arbejdstagere i deres job, skulle de have arbejdet i virksomheden i over fem år, hvilket ikke var muligt i dette tilfælde. Det er ikke konstateret, at Geotexan skulle have udnyttet uddannelsesstøtteforanstaltningerne. Under alle omstændigheder ville virksomheden have modtaget 970 EUR i årlig støtte, hvilket ikke ville have været en afgørende faktor i udviklingen af en aggressiv prispolitik.

(66) Kort sagt indeholdt bemærkningerne ingen nye juridiske fakta eller beviser, og de var blevet fremført som generelle bemærkninger uden belæg. De burde derfor ikke indgå i betragtningerne.

[1] EUT L 10 af 13.1.2001, s. 20.

7. BEDØMMELSE

7.1. Foranstaltningernes karakter af statsstøtte

(67) I henhold til EF-traktatens artikel 87, stk. 1, er statsstøtte eller støtte, som ydes ved hjælp af statsmidler under enhver tænkelig form, og som fordrejer eller truer med at fordreje konkurrencevilkårene ved at begunstige visse virksomheder eller visse produktioner, uforenelig med fællesmarkedet i det omfang, den påvirker samhandelen mellem medlemsstaterne.

(68) Ifølge de spanske myndigheder var foranstaltning 3 ikke blevet anvendt, dvs. at rentegodtgørelsen på 0,5 % ikke var blevet tildelt, og at finansieringen var baseret på almindelige markedsvilkår. Kommissionen bad de spanske myndigheder om information om den faktiske rentesats for de ti modtagere. De spanske myndigheder svarede ved brev af 13. marts 2009. Kun i to tilfælde havde renten været lavere end årets laveste referencesats (et lån på 300 000 EUR og et andet på 100 000 EUR til en rente på 4,114 % i 2007, hvor den laveste referencesats var 4,62 %). Da der er tale om en meget lille forskel mellem de to satser, må Kommissionen konkludere, at statsstøtten ville have været så lille, at den ville være under de minimis-tærsklen. De spanske myndigheder forpligtede sig til først at anvende denne foranstaltning efter planens udløb. Under disse omstændigheder må Kommissionen konkludere, at støttebeløbet var under de minimis-tærsklen, og at der ikke var tale om statsstøtte.

(69) Vedrørende foranstaltning 4 og 5 sagde de spanske myndigheder, at de var omfattet af Kommissionens forordning om de minimis-støtte og derfor ikke udgjorde statsstøtte. Kommissionen skal følgelig undersøge, om betingelserne i de minimis-forordningen var opfyldt.

(70) For foranstaltning 4 påviste de spanske myndigheder, at de hidtil havde overholdt de minimis-forordningen, og at de også ville gøre det i fremtiden. De forsikrede også, at de havde overholdt den nye meddelelse om referencesatser siden 1. juli 2008.

(71) Vedrørende foranstaltning 5 udelukker de minimis-forordningen støtte til eksportfremme. Generelt defineres eksportstøtte i artikel 1, litra b) som »støtte til eksportrelaterede aktiviteter, dvs. støtte, der er direkte knyttet til de eksporterede mængder, til etablering og drift af et distributionsnet eller til andre løbende udgifter i forbindelse med eksportvirksomhed«. Dette uddybes yderligere i de minimis-forordningens betragtning 6: »Støtte til deltagelse i varemesser eller til undersøgelser eller konsulenttjenester, der er nødvendige for lancering af et nyt eller eksisterende produkt på et nyt marked, betragtes normalt ikke som eksportstøtte.« Hvis støtten derfor er tildelt til gruppedeltagelse i varemesser, er den omfattet af de minimis-forordningen [1]. Ved brev af 30. maj 2008 bekræftede de spanske myndigheder, at foranstaltningens sigte var at tilskynde firmaer, som hidtil ikke havde haft eksportaktiviteter, til at deltage i internationale messer. Den opfyldte derfor denne betingelse. Støtte til etablering af informationsinfrastruktur via internetportaler udgør ikke eksportstøtte og er derfor omfattet af de minimis-forordningen. Endelig er bestemmelsen om konsulenttjenester med henblik på fremme af virksomhedernes eksportpotentiale omfattet af de minimis-forordningen og indgår derfor ikke i definitionen af eksportstøtte.

(72) Alligevel nærede Kommissionen stadig tvivl om, hvorvidt de spanske myndigheder tidligere havde overholdt de minimis-forordningen. De blev derfor på grundlag af artikel 3, stk. 3, i de minimis-forordningen bedt om at godtgøre, at forordningen også tidligere var blevet overholdt med hensyn til foranstaltning 4 og 5. Desuden opfordrede Kommissionen de spanske myndigheder til at forpligte sig til også fremover at overholde forordningen i overensstemmelse med artikel 3, stk. 1. Det betød, at loftet på 200 000 EUR pr. foretagende var blevet overholdt i alle tre skatteår, især henset til den mulige kompilation med andre foranstaltninger i tekstilplanen baseret på samme støtteberettigede omkostninger. Som allerede nævnt i betragtning 47 godtgjorde de spanske myndigheder, at de hidtil havde overholdt de minimis-forordningen og også ville gøre det i fremtiden. Foranstaltning 4 og 5 udgør derfor ikke statsstøtte.

(73) Foranstaltning 8 er en generel foranstaltning omfattet af spansk lov og var ifølge de spanske myndigheder aldrig blevet taget i anvendelse under tekstilplanen. Hvis en virksomhed for fremtiden bad om en skatteudskydelse, forpligtede de spanske myndigheder sig til at anvende de generelle bestemmelser og ikke denne foranstaltning. Da foranstaltning 8 ikke var blevet anvendt, var der ikke tale om statsstøtte.

(74) Foranstaltning 1, 2, 6 og 7 blev finansieret via statens ressourcer. Disse foranstaltninger giver øjensynligt en fortrinsstilling til virksomheder fra tekstil- og beklædningssektoren i forhold til bestemmelserne under de generelle regler og begunstiger følgelig disse foretagender. Der pågår omfattende handel i tekstil- og beklædningssektoren, hvorfor foranstaltningerne kunne påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne. Disse foranstaltninger udgør derfor statsstøtte som omhandlet i EF-traktatens artikel 87, stk. 1.

[1] Jf. også Kommissionens beslutning C 89/01 af 24. september 2002 om Tysklands påtænkte støtteordning »retningslinjer vedrørende støtte til små og mellemstore virksomheder — Forbedring af virksomhedernes resultater i Sachsen« (EUT L 91 af 8.4.2003, s. 13) og navnlig betragtning 72 (»støtte til deltagelse i varemesser eller til undersøgelser eller konsulenttjenester, der er nødvendige for lancering af et nyt eller eksisterende produkt på et nyt marked, betragtes normalt ikke som eksportstøtte«).

7.2. **Forenelighed med fællesmarkedet**

Foranstaltning 1 og 2

(75) Vedrørende foranstaltning 1 bemærkede Kommissionen, at den godkendte støtteordning N 415/2004 alene finder anvendelse på store virksomheder og støtteberettigede F&U-aktiviteter såsom lønomkostninger, relevante instrumenter og relevant udstyr, udgifter til ekstern konsulentbistand, driftsomkostninger og generelle supplerende omkostninger til forskningsaktiviteten. Budgettet bestod af 16 mio. EUR i støtte og 74,45 mio. EUR i rentegodtgørelse.

(76) I tekstilplanen var følgende defineret som støtteberettigede projekter for store virksomheder: F&U-projekter, projekter om formidling af resultater af F&U-aktiviteter og projekter om etablering og udvikling af samarbejdsaftaler mellem virksomheder. Budgettet var sammensat af 12,5 mio. EUR i støtte og 51 mio. EUR i form af rentegodtgørelse.

(77) Den 13. januar 2008 gentog de spanske myndigheder, at de ville overholde de vilkår, som ordningen blev underlagt. På dette grundlag må Kommissionen konkludere, at foranstaltning 1 for store foretagender opfylder kriterierne i ordningen.

(78) Med hensyn til foranstaltning 1 for SMV, der ifølge tekstilplanen er hovedmålgruppen for denne foranstaltning, forklarede de spanske myndigheder, at den ville blive omfattet af støtteordning XS 50/2005. Målsætningerne for støtteordning XS 50/2005 er at fremme forskningsprojekter for SMV, styrke samarbejdet mellem SMV og forskningsenheder og formidle forskningsresultater. Som den foregående ordning dækker den lønomkostninger, relevante instrumenter og relevant udstyr, udgifter til ekstern konsulentbistand, driftsomkostninger og generelle supplerende omkostninger relateret til forskningsaktiviteten samt investeringer i materielle og immaterielle aktiver og konsulenttjenester. Det årlige budget var 22 mio. EUR til støtte og rentegodtgørelser.

(79) Projekter, der var støtteberettigede under tekstilplanen, var F&U-projekter, investeringer i materielle og immaterielle aktiver med henblik på indførelse af avanceret teknologi i produktionsprocesser, projekter til formidling af resultaterne af F&U-aktiviteter samt projekter om etablering og udvikling af samarbejdsaftaler mellem virksomheder.

(80) Kommissionens holdning er, at foranstaltning 1 for SMV opfylder kriterierne i støtteordning N 415/2004, der allerede er godkendt, og støtteordning XS 50/2005.

(81) Foranstaltning 2 var baseret på den godkendte støtteordning N 101/2005, som løb fra juni til 1. november 2006. Formålet med denne ordning var at tilskynde til omstrukturering af industrier i tilbagegang i støtteberettigede regioner. Ordningen var åben for alle industrivirksomheder, der investerede i støtteberettigede regioner, undtagen kul- og stålsektoren og sektoren for syntetiske fibre. Støtten skulle tilbagebetales som rentefrie lån med en maksimal løbetid på ti år, inklusive en femårig henstandsperiode. Det forventede budget var på 400 mio. EUR årligt.

(82) Tekstilplanen opfylder grundkriterierne bortset fra kriteriet om rentefrie lån. Disse låns maksimale løbetid var 15 år med en henstandsperiode på fem år i stedet for den maksimale løbetid på ti år som specificeret i ordningens punkt 11. Efter at have undersøgt dette punkt må Kommissionen acceptere det, da det fremgår af kapitel I 7.2 i bekendtgørelse ITC/3098/2006, at den maksimale løbetid er ti år plus en henstandsperiode på fem år. Kommissionen må derfor konkludere, at foranstaltning 2 opfylder kriterierne i ordningen.

(83) Den 3. juli 2006 genanmeldte de spanske myndigheder ordningen for at bringe den i overensstemmelse med de nye retningslinjer for støtte med regionalt sigte [1] (N 430/2007), og den 26. januar 2007 trak de den tilbage for at basere den på Kommissionens forordning (EF) nr. 1628/2006 af 24. oktober 2006 om anvendelse af traktatens artikel 87 og 88 på medlemsstaternes regionale investeringsstøtte [2]. Ordning XR/70/2007 blev godkendt den 20. marts 2007.

(84) I overensstemmelse med bekendtgørelse ITC/3098/2006 og bekendtgørelse ITC/643/2007 omfattede støtteberettigede projekter: teknisk infrastruktur, etablering af teknologiparker, overførsel af specialviden, styrkelse og diversificering af den lokale økonomi, oprettelse af nye industriaktiviteter, udvikling af modne sektorer og oprettelse og udvidelse af nye sektorer. Industrien for syntetiske fibre var ikke støtteberettiget, og foranstaltningen kunne klassificeres som en initialinvestering.

(85) Kommissionen finder derfor, at foranstaltning 2 opfylder kriterierne i de godkendte støtteordninger N 101/2005 og XR/70/2007.

(86) De spanske myndigheder forpligtede sig også til ikke at anvende foranstaltningerne efter udløbet af de ordninger, de var baseret på. Kommissionen finder derfor, at foranstaltning 1 og 2 var omfattet af disse ordninger og derfor udgør forenelig statsstøtte.

---

[1] Retningslinjer for statsstøtte med regionalt sigte for 2007-2013 (EUT C 54 af 4.3.2006, s. 13).

[2] EUT L 302 af 1.11.2006, s. 29.

Foranstaltning 6

(87) Kommissionen finder, at denne foranstaltning om specifik uddannelse ikke er omfattet af hverken Kommissionens forordning (EF) nr. 800/2008 af 6. august 2008 om visse former for støttes forenelighed med fællesmarkedet i henhold til traktatens artikel 87 og 88 (Generel gruppefritagelsesforordning) [1] eller den foregående forordning om uddannelsesstøtte, da foranstaltningen ikke vedrører »jobskabelse«, og store virksomheder også har adgang til den.

(88) Kommissionen skal derfor vurdere den direkte på grundlag af traktatens artikel 87, stk. 3, litra c). Følgelig kan støtte til fremme af udviklingen af visse økonomiske aktiviteter betragtes som forenelig med fællesmarkedet, når den ikke ændrer samhandelsvilkårene på en måde, der strider mod den fælles interesse.

(89) Kommissionen vil vurdere foranstaltning 6's forenelighed analogt [2] med forordningen om uddannelsesstøtte for perioden mellem 2006 og 1. august 2008 og med den generelle gruppefritagelsesforordning for perioden fra 29. august 2008 til 31. december 2008.

(90) Den specifikke uddannelsesstøttes intensitet var 19,96 % for SMV og 20 % for store virksomheder. Denne støtteintensitet er langt under tærsklen på 35 %, som er fastlagt i forordningen om uddannelsesstøtte, og de 25 % i artikel 39 i den generelle gruppefritagelsesforordning.

(91) Desuden adskiller beløbene sig kun marginalt fra de generelle bestemmelser. Stigningen afhænger af antallet af ansatte og det beløb, der var indbetalt til socialsikringssystemet det foregående år. Betingelserne for at få adgang til foranstaltningen var meget restriktive, da virksomhederne skulle udarbejde en plan, som skulle godkendes af det fælles udvalg (jf. betragtning 24).

(92) Den 20. februar 2009 bekræftede de spanske myndigheder, at der allerede var taget hensyn til den yderligere tilskyndende virkning for store virksomheder ifølge artikel 8, stk. 3, i den generelle gruppefritagelsesforordning i tekstilplanens punkt I. 1.A c). Ansøgervirksomhederne skulle derfor fremlægge en omskolingsplan for den offentlige arbejdsformidling med detaljerede beskrivelser af jobskabelsesmålsætningerne og de specifikke foranstaltninger. Den offentlige arbejdsformidling kontrollerede, at et eller flere af kravene i ovenstående artikel i den generelle gruppefritagelsesforordning var opfyldt. Denne plan omfattede et dokument med en beskrivelse af målsætningerne for produktivitet og bevarelse af arbejdspladser samt størrelsen af den pågældende investering. Det fælles udvalg udarbejdede også en rapport om den omskolingsplan, som hvert selskab eller koncern indsendte. På grundlag af oplysningerne i planen og rapporten fra industriobservatorierne kontrollerede medlemsstaten, at kriterierne for den tilskyndende virkning for store virksomheder var opfyldt.

(93) Kommissionen må konkludere, at støtten kun havde yderst begrænset indvirkning på konkurrence og handel. Kommissionen finder derfor ikke, at foranstaltningen ændrer samhandelsvilkårene på en måde, der strider mod den fælles interesse. Kommissionen finder derfor denne foranstaltning forenelig med fællesmarkedet på grundlag af traktatens artikel 87, stk. 3, litra c).

Foranstaltning 7

(94) Foranstaltning 7 finansieres også via statens ressourcer og begunstiger tilsyneladende sektoren. Vedrørende forenelighed ser det ikke ud til, at den er fuldt dækket af artikel 15 i forordning (EF) nr. 800/2008 (Generel gruppefritagelsesforordning) eller Kommissionens forordning (EF) nr. 2204/2002 af 12. december 2002 om anvendelse af EF-traktatens artikel 87 og 88 på statsstøtte til beskæftigelse [3], da 37 af i alt 11 544 aktive virksomheder i sektoren i 2007 er store virksomheder, og foranstaltningen ikke vedrører jobskabelse. Kommissionen skal derfor vurdere denne foranstaltning på grundlag af traktatens artikel 87, stk. 3, litra c) [4].

(95) Statsstøtte i form af løntilskud, der skal øge efterspørgslen efter ugunstigt stillede arbejdstagere, »kan udgøre en supplerende tilskyndelse for virksomhederne til at øge deres beskæftigelse af denne kategori af arbejdstagere«. De pågældende arbejdstagere henhører under kategorien af ugunstigt stillede arbejdstagere, fordi de er over 50 år. 76 % af arbejdstagerne i aldersgruppen 55-59 år havde et lavt uddannelses- og kvalifikationsniveau, hvilket begrænsede deres mulighed for at kunne overgå til en anden sektor, hvis de blev afskediget. Vedrørende antallet af berørte arbejdstagere lå kun 10 215 af de 123 574 ansatte i sektoren i 2008 i aldersgruppen 55-59 år, og kun 6 700 var fastansatte og havde arbejdet i virksomheden i over fem år. Det svarer til 5,2 % af alle ansatte i sektoren, og foranstaltningens intensitet pr. virksomhed blev ansat til 0,3 % af deres lønomkostninger, hvilket er langt under tærsklen på 50 % af de støtteberettigede omkostninger, der er fastsat i artikel 40 i den generelle gruppefritagelsesforordning. Foranstaltningens indvirkning var også begrænset, da den især vedrørte mikrovirksomheder (74 %), og støttebeløbet var minimalt (0,3 % af lønomkostningerne). Skønt den finansielle indvirkning var minimal for virksomheden, var den ifølge de spanske myndigheder en tilskyndelse til

[1] EUT L 214 af 9.8.2008, s. 3.
[2] Jf. Kommissionens beslutning af 2. juni 2004 i sag N 443/2003, sekundær vandforsyning, Belgien (K(2004) 1356).
[3] EUT L 337 af 13.12.2002, s. 3.
[4] Jf. argumentationen i foranstaltning A2 i Kommissionens beslutning om N 244/2008 spansk program for sektoren for fodtøj, garvning og læderfremstilling (EUT C 52 af 5.3.2009, s. 1).

at beholde de pågældende ansatte i deres job i et par år mere i stedet for at fyre dem eller give dem sort arbejde. Støtten forekom derfor at være nødvendig, proportionel og målrettet denne aldersgruppe af ugunstigt stillede arbejdstagere.

(96) Med hensyn til støttens negative indvirkning bør det bemærkes, at foranstaltningen alene er rettet mod tekstil- og beklædningssektoren, en industri i tilbagegang med en jobnedgang på 40 % siden 2001.

(97) Efter at have sammenholdt positive og negative virkninger blev det konkluderet, at støtten havde en positiv virkning, fordi den tilskyndede virksomheder og især mikrovirksomheder til at beholde de af deres ansatte, der var over 55 år (i stedet for at ansætte dem sort), til de blev 60 år, samtidig med at konkurrencefordrejningen sandsynligvis ville være begrænset på grund af det meget lave støttebeløb.

(98) Foranstaltning 7 er derfor forenelig med fællesmarkedet og i overensstemmelse med traktatens artikel 87, stk. 3, litra c).

8. **KONKLUSION**

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

1. Den af Spanien ydede støtte under foranstaltning 1 og 2, jf. betragtning 11-15, i henseende til et program om fremme af teknisk forskning og et program om industriel omstilling i tekstil- og beklædningssektoren var omfattet af godkendelsen af ordning N 415/2004 og N 101/200 og ordning XS 50/2005 og XS 70/2007 og udgør derfor ikke statsstøtte.

2. Foranstaltning 3, 4 og 5, jf. betragtning 16-20, vedrørende præferencelån ydet af ENISA til modernisering af SMV, lån med en præferentiel lånesats ydet af ICO og eksportfremme gennemført af ICEX, ligger under tærsklen i de minimis-forordningen og udgør derfor ikke statsstøtte.

3. Den af Spanien ydede støtte under foranstaltning 6 og 7, jf. betragtning 21-25, om videreuddannelse af ansatte og bevarelse af arbejdspladser for ældre arbejdstagere i tekstil- og beklædningssektoren er forenelig med fællesmarkedet efter traktatens artikel 87, stk. 3, litra c).

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til Kongeriget Spanien.

Udfærdiget i Bruxelles, den 24. marts 2009.

På Kommissionens vegne

Neelie KROES

Medlem af Kommissionen

ABONNEMENTSPRISER 2009 (ekskl. moms, inkl. normale forsendelsesomkostninger)

EU-Tidende, L- + C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	1 000 EUR pr. år (*)
EU-Tidende, L- + C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	100 EUR pr. måned (*)
EU-Tidende, L- + C-udgaven, papirudgave + årlig cd-rom	22 officielle EU-sprog	1 200 EUR pr. år
EU-Tidende, L-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	700 EUR pr. år
EU-Tidende, L-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	70 EUR pr. måned
EU-Tidende, C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	400 EUR pr. år
EU-Tidende, C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	40 EUR pr. måned
EU-Tidende, L- + C-udgaven, månedlig kumulativ cd-rom	22 officielle EU-sprog	500 EUR pr. år
Supplement til EUT (S-udgaven), udbud og offentlige kontrakter, cd-rom, 2 udgaver pr. uge	Flersproget: 23 officielle EU-sprog	360 EUR pr. år (= 30 EUR pr. måned)
EU-Tidende, C-udgaven — udvælgelsesprøver	Sprog iht. udvælgelsesprøve(r)	50 EUR pr. år

(*) Enkeltnumre:	til og med 32 sider:	6 EUR
	fra 33 til og med 64 sider:	12 EUR
	over 64 sider:	Prisen fastsættes i hvert enkelt tilfælde.

Den Europæiske Unions Tidende, der udkommer på EU's officielle sprog, fås i abonnement i 22 sprogudgaver. EU-Tidende omfatter L-udgaven (retsforskrifter) og C-udgaven (meddelelser og oplysninger).

Der abonneres særskilt på hver sprogudgave.

I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 920/2005, offentliggjort i EU-Tidende L 156 af 18. juni 2005, er Den Europæiske Unions institutioner midlertidigt fritaget for forpligtelsen til at udarbejde og offentliggøre alle retsakter på irsk. Irske udgaver af EU-Tidende vil derfor blive markedsført særskilt.

Abonnementet på supplementet til EU-Tidende (S-udgaven (udbud og offentlige kontrakter)) omfatter alle udgaver på de 23 officielle sprog på én cd-rom.

Abonnenter på *Den Europæiske Unions Tidende* kan uden ekstra omkostninger rekvirere eksemplarer af diverse bilag til EU-Tidende (C … A-udgaver). Abonnenterne gøres opmærksom på udgivelsen af bilagene ved hjælp af »meddelelser til læserne« i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Salg og abonnementer

Publikationer, der er produceret af Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer (Publikationskontoret) med salg for øje, kan købes gennem vore salgsagenter. Listen over salgsagenterne findes på internettet:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_da.htm

EUR-Lex (http://eur-lex.europa.eu) giver direkte og gratis adgang til EU-retten. Via dette netsted kan man konsultere *Den Europæiske Unions Tidende*, og netstedet indeholder endvidere traktaterne, retsforskrifter, retspraksis og forberedende retsakter.

Yderligere oplysninger om Den Europæiske Union findes på: http://europa.eu

Publikationskontoret
Publications.europa.eu

KONTORET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS OFFICIELLE PUBLIKATIONER
L-2985 LUXEMBOURG

DA